

FRANTIŠKÁNSKA

rodina

SVĚTYŇA GRECCIO

VIANOČNÝ PRÍBEH

POKORA SV. KLÁRY

P. ANTON KRAČUNOVSKÝ OFM

4 zima
2018

obsah

Svätyňa Greccio.....	4
Bl. Veronika Antalová.....	8
Bl. Luis Obdulio Arroyo Navarro.....	10
Vianočný príbeh.....	12
Pokora sv. Kláry z Assisi	14
Rozprávania P. Antona Kračunovského OFM.....	18
Vianoce z môjho detstva.....	23
Vizitácia z Medzinárodnej rady OFS.....	24
List kresťanom z Iraku.....	28
Sviatok patrónky nášho rádu.....	31
Malé terciárske misie.....	34
List k výročiu Reguly.....	38
Stretnutie Národnej rady OFS.....	43
Pod ochranou Panny Márie.....	44
Advent a Vianoce.....	47
Informácie zo života bratstiev v Západoslovenskom regióne.....	48
Jubileá.....	50

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita

Vychádza: 4x ročne

Ročník: 28, **Číslo:** 4/2018

Dátum vydania: december 2018

Registrácia MK SR: EV 5631/18

ISSN: 1338-3213

IČO: 17 309 620

Vydáva: Františkánsky svetský rád, Františkánska 2, 811 01 Bratislava

Redakčná rada: Cecília Blanárová, Monika Olečková, Marcela Prekopová,

Šéfredaktor: Pavol Železník

E-mail: frantiskanska.rodina@gmail.com

Webové sídlo: www.assisi.sk

Náklad: 750 ks

Cena: Františkánska rodina vychádza vďaka dobrovoľným príspevkom odberateľov časopisu. Náklady na tlač a distribúciu jedného výtlačku časopisu sú približne 1,20 €.

Číslo účtu vo formáte IBAN: SK91 0900 0000 0000 1148 4135

Svoje príspevky zasielajte na e-mailovú adresu redakcie.

Redakcia si vyhradzuje právo rozhodovať o úprave a výbere príspevkov, ktoré budú zaradené do príslušného čísla časopisu.

slovo na úvod

Vianočný príhovor národného ministra OFS Jozefa Gazdíka

Drahé sestry, drahí bratia,

Vianočné obdobie symbolizuje láska a pokoj. Narodil sa nám malý Ježiško, Spasiteľ a Vykupiteľ, narodil sa v tichosti, bez fanfár. Z jeho očí vyžaruje do celého sveta láska. Anjeli spievajú „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle...“. On chce, aby jeho láska prúdila aj cez nás do našich rodín, bratstiev, aby bolo cítiť v našom okolí viac pokoja a dobra.

Bez lásky, pokoja a vzájomnej tolerancie by bola neúčinná aj naša Regula, Štatút a Generálne konštitúcie. Sme františkáni najmä preto, aby sme boli vo svete a pre svet odbleskom jeho lásky, milosrdenstva a dobroty.

V 1. liste sv. Pavla Korinťanom čítame „...láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží. Láska nikdy nezanikne“. Prijímame tieto slová vo svojich myšliach a súhlasíme s nimi. Už ťažšie je túto lásku skutočne aj žiť v každodennom živote. Keď láska ostane iba teóriou, neprejde a nezostane v našich srdciach, potom sme veľmi vzdialení od toho, čo sme slúbili.

Sv. Františka fascinovalo vtelenie Pána Ježiša. Boh – Stvoriteľ celého vesmíru sa znížil do ľudského tela až do takej miery, že vytvoril prvé živé jasličky v Greccio.

Prosme Ducha Pánovho, aby sme sa aj my stali tvorcami takýchto jasličiek v našich srdciach, aby zrodená láska bola v nich neustále živá a darujúca sa.

S nastávajúcim novým rokom 2019 Vám všetkým, drahí bratia a sestry, tiež i Vaším rodinám vyprosujem hlavne pevné zdravie, hojnosť Božích milostí, lásky, porozumenia a vzájomnej tolerancie.

Jozef Gazdík, národný minister OFS

Vydávanie časopisu Františkánska rodina je nezištnou službou františkánskeho spoločenstvu. Na príprave a distribúcii časopisu sa v roku 2018 podieľalo viacero sestier a bratov. Chcem im týmto vyjadriť uznanie a vďačnosť. Nech im Pán vynahradí všetku ich námahu.

V mene redakčnej rady časopisu prajem všetkým čitateľom milostiplné Vianočné sviatky a požehnaný Nový rok 2019.

Pokoj a dobro!

Pavol Železník

SVÄTYŇA GRECCIO

KLENOT VALLE SANTA

Svätý František hlboko miloval Riettské údolie, ktoré bolo popri Assisi a La Verne jeho tretím domovom. Už samotná cesta týmto údolím, a je jedno, akým spôsobom ho prejdete, či pešo, na koni, bicykli, alebo autom, ponúka neopísateľne krásne pohľady a panorámu. Rovina obklopená kopcami a hustými horami poskytovala nášmu milovanému svätému množstvo dych vyrážajúcich miest pre útek od márnosti sveta a samotu. Tu sa v čírej kontemplácii rozširovalo milujúce srdce Chudáčika, prenikalo priestor a čas, aby sa v láskyplnom objatí zjednocovalo s Milovaným. Od čias sv. Františka sa toto údolie volá La Valle Santa - Svätá dolina, pretože ukrýva množstvo vzácných miest, dodnes nesúcich pečať svätca. Sú to najmä La Foresta, Poggio Bustone, Santuary Eremo di Greccio a Fonte Colombo, štyri svätyne, ktoré vybudoval svätý František. Predovšetkým to bolo Sanktuárium Greccio, ktoré sa stalo jedným z významných cieľov našich potuliek po Toskánsku a Umbrii, v máji tohto roka.

Svätyňa Greccio sa nachádza asi pätnásť kilometrov od Rieti, v nadmorskej výške okolo 660 metrov a je obklopená skalnými útesmi a dubmi týčiacimi sa nad typickou stredovekou dedinkou rovnakého mena. Už pohľad z cesty na skalnú stenu, konvent, chrám a kaplnku je monumentálny. V máji bolo toto miesto ešte takmer bez turistov a poskytovalo nám len vtáčim spevom sprevádzané ticho, ktoré nás prenikalo bázňou a radosťou zároveň. Naše mysle i srdcia sa naplňali svätým príbehom, ktorý dodnes otvára a bude naďalej otvárať brány neba. Naplňalo nás vďakou a spomienkami na otca Františka a jeho lásku k nemilovanej Láske. Pôdu daroval Františkovi a bratom Giovanni Velita, ale František si želal, aby svätyňa bola aspoň ... „čo by kameňom dohodil“. Náš otec miloval túto pustovňu aj Greccio s jeho obyvateľmi, jednoduchými a chudobnými ľuďmi, ktorých sa veľa obrátilo....

Hneď ako sme vstúpili do prvého Kostola sv. Františka, svätyne, ktorá bola postavená v r. 1228, v roku jeho kanonizácie, privítala nás kaplnka s jaskyňou

narodenia, ktorá tvorí pôvodné jadro stavby. Pod oltárom sa nachádza pôvodná skala, kde svätec v deň osláv narodenia uložil sošku Ježiška. Na stene nad ňou pripomína výjavy tejto udalosti vzácna freska Giottovej školy, kľačiaceho sv. Františka v bielej dalamitke diakonov, ako sa s láskou klania dieťaťu v jaslích, Betlehem narodenia s obrazom Panny Márie, ktorá kojí dieťaťu, vpravo kňaz sláviaceho sv. omšu. S Františkom sú zobrazení všetci ostatní aktéri, v popredí je muž oblečený v dlhej červenej tunike, šľachtic Giovanni Velita - darca pôdy a na konci klenby je Magdaléna, ochrankyňa pustovníkov. Kostol sv. Františka je spojený s refektárom prvých rehoľníkov, s freskami zo 14. stor. - najstaršou časťou kláštora a nocľahárňou sv. Bonaventúru z 13. storočia, kam nás zaviedla úzka chodba dlhá 7 metrov a široká do 2 metrov. Jednoduché obydlia sú postavené pozdĺž koridoru, prvé je otvorené – tu podľa tradície býval sv. Bernardín zo Sieny, sv. Bonaventúra - štvrtý minister rádu (1257-1274), sv. Leonard z Porto Mauricio a ďalší... Cez dlhé chodby lemujúce bunky, v ktorých spali bratia, sa dostanete do jedného, kde je holá skala, miesto kde spal Svätý označuje jednoduchý drevený kríž.

Vo vnútri svätyne môžete navštíviť kaplnku, ktorá obsahuje chórus svätého Bonaventúru. V bočnej kaplnke je v poškodenej kópii zachovaný portrét sv. Františka, ktorý si utiera oči. Dala ho namaľovať Jacoba zo Settesoli pred jeho smrťou, originál sa však stratil. Jeho kópia sa datuje do 14. storočia a zachytáva, ako si svätý utieral oči poškodené vážnou infekciou. Obraz je pokladaný za najstarší portrét sv. Františka.

ZRODENIE NOVÉHO SVÄTÉHO KULTU

Greccio je miesto, kde sa v dutine jaskyne oslavuje vianočná noc z roku 1223.

Všetko čo tu je, si pamätá pokoru vteľovania a narodenia Ježiša, Syna Božieho. František v žalme, ktorý zložil pre túto príležitosť, spieva „... deň, ktorý učinil Pán, deň slávenia a radosti...“. Vianoce, ako to zaznieva v tomto žalme, sú už osvietené Svetlom Veľkej noci...

Sv. František je príkladom svätého, u ktorého sa dokonale stierala hranica medzi viditeľným a neviditeľným. Jeho kryštáľovo čisté a milujúce srdce videlo Božiu stopu nielen v človeku, ale v celom stvorenstve, v úplnej jednote bytia všetko objímajúcej lásky, ktorá sa vtelila do všetkého.... V návaloch lásky, ktorá ho vedela celkom pohltiť, túžil duchovné a pre väčšinu ľudí skryté, spodobniť v živých a materiálnych obrazoch. Tak sa z jeho lásky k nepochopiteľnej Láske Boha, ktorý opustil slasť nebies a prišiel na zem, aby sa v úplnej chudobe daroval človeku, zrodilo v malej jaskyni skalnej steny Greccio slávenie druhého Betlehema.

25. decembra 1223 nastal vytúžený okamih, Svätá Noc. František spolu s bratmi a veriacimi idú na pripravené miesto do maštaľky s baránkom, oslíkom, volom, soškou dieťaťu na sene, a pripravení sú aj živí aktéri zastupujúci Máriu a Jozefa. Kňaz začína vianočnú omšu. František spieva evanjelium. Po „niekoľkých sladkých slovách“, ktoré kázal, prítomní, ako hovorí legenda, boli svedkami zázračnej udalosti. Soška dieťaťu v jaslích na chvíľu ožila a otriasla myslou a srdcom prítomných... František živým vyjadrením umožnil jednoducho pochopiť veriacim vteľovanie Syna Božieho... Odvtedy je Greccio a jeho svätyňa prvou krajinou na svete, kde vznikla tradícia uctievania Betlehemskej udalosti. Tu, kde sa aj dnes ešte zastavuje čas, ako keď ho prežíval dojatý František, je toto miesto všeliakom a nádejou pre tých,

ktorí sú unavení, naplnení starosťami, trápeniami, či hľadajúcimi zmysel života.

NAJVÄČŠIE MÚZEUM BETLEHEMOV NA SVETE

Cez malebné námestie sa dá zo svätyne prejsť za chvíľu. Na jeho okraji stojí v roku 1959 postavený nový kostol Nepoškvrnenej P. Márie. Keď sme doň vstúpili bol celkom prázdny. V centre oltára dominuje socha Nepoškvrnenej z keramiky, kostol uchováva aj terakotový Betlehem a nádherné vitráže. Pod strechou sa po obvode bočnej strany kostola vinie balkón s ukážkami majstrovských diel najväčšej zbierky múzea betlehemov z celého sveta, ku ktorým sme sa dostali bočným vchodom. Ocitli sme sa akoby v inom svete, kde sa vo vitrínach, na podstavcoch, obrazoch, alebo v hĺbke steny jasne prezentujú stovky umeleckých diel z najrozličnejších kútov sveta, dary vytvorené z desiatok tradičných materiálov, ale aj koralu, drahokamov, ktoré zobrazujú veľkolepý výjav narodenia Pána a mnohé z nich aj život v uliciach Grec-

cio, s ukážkou dobových remesiel... Kým sme obdivovali v prítmí osvetlené skvosty, sprevádzali nás hlasy siedmich bratov rehoľníkov, odriekajúce popoludňajšiu modlitbu breviára. Tvorili dokonalú kulisu k nášmu výnimočnému zážitku.

Ticho a architektúru malého námestia neruší žiadny stánok a predajňu náboženských predmetov, medzi ktorými nechýbali bratmi vyrábané betlehemy, sme našli v komplexe jeho budov. Nedalo sa odolať ponuke krásnych originálov a jeden sme si priniesli domov. Keď sa predávajúci dozvedel, že sme terciári, pohotovo nám ponúkol zľavu.

Svätyňu v Greccio, ktorej génus loci hlboko poznačil naše srdcia, sme opúšťali s bázňou. Posledným pohľadom sme sa s priáním skorého návratu lúčili s miestom, ktorému sv. František vdýchol svojou láskou život, aby navždy sprítomňovalo príchod toho, ktorý k nám zostúpil, aby nás raz vzal k sebe.

Pripravila sr. Mária Marcela
foto: Jozef Prekop

Nádvorie a vstup do kostola Nepoškvrnenej Panny Márie v Grecciu

MÁRIA, DOM BOŽÍ

Ó, MÁRIA, SVÄTÁ PANNA,
DOM BOŽÍ HODEN CHVÁLY,
KIEŽBY SME SA PONÁHLALI
CHRÁM TVOJHO NEPOŠKVRNENÉHO SRDCA VZÝVAŤ.
CHRÁM POSVÄTENÝ STAVITEĽOM...
...TÝM, ŽE SA V ŇOM SÁM ROZHODOL BÝVAŤ.

sr. MziTa

Kostol Nepoškvrnenej Panny Márie v Grecciu

V uplynulých mesiacoch boli vyhlásení za blahoslavených dvaja členovia Františkánskeho svetského rádu. V septembri bola beatifikovaná mladá rumunská žena Veronika Antalová a v októbri katechéta Luis Obdulio Arroyo Navarro z Guatemaly. Oboch nových blahoslavených uctieva Cirkev ako mučeníkov.

Blahoslavená Veronika Antalová (1935-1958)

Svetská františkánka Veronika Antalová vydala odvážne svedectvo, keď obetovala svoj mladý život v obrane viery a sľubu čistoty. Božia služobníčka Veronika bránila svoju nevinnosť aj za cenu svojho života. Tento mimoriadny skutok bol výsledkom hlbkej viery, ktorú prežívala v každodennom živote. Jej svätá smrť bola plodom jej svätého života. Blahoslavenú Veroniku Antalovú nazývajú aj „rumunskou Máriou Goretti“ a jej životný príbeh je v mnohom podobný príbehu Anky Kolesárovej, ktorá bola tohto roku blahoslavená v Košiciach.

Blahoslavená Veronika Antalová sa narodila 7. decembra roku 1935 v obci Nisiporest ako najstaršia zo štyroch detí v rodine manželov Gheorgha a Iovy. O deň neskôr na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie bola pokrstená vo farskom kostole v Hălăucești, kde slúžili bratia minoriti, ktorí sú v týchto miestach prítomní už od 13. storočia. Po ukončení štvorročnej dedinskej školy musela ostať v domácnosti, aby pomáhala rodičom pri domáciach a poľných prácach. Vo veku 16 rokov pocítila túžbu zasvätiť sa Bohu a vstúpiť do rehole. Svoju túžbu však nemohla zrealizovať, pretože komunistický režim zrušil rehoľné rády. Rozhodla sa vstúpiť do Františkánskeho svetského rádu a čoskoro sa z nej stala horlivá šíriteľka duchovného dedičstva Chudáčika z Assisi. Bola aj členkou Rytierstva Nepo-

škvrnenej, mala veľkú úctu k Panne Márii a denne sa modlievala ruženec. Veronika sa rozhodla obetovať svoj život Bohu a zložila súkromný sľub čistoty. Začala žiť životom rehoľníčky v malej cele, ktorá bola pribudovaná k jej rodnému domu. Celé hodiny zotrvala na modlitbách a často sa modlievala za prenasledovanú Cirkev v Rumunsku. Veronika navštevovala chorých vo svojej obci. Pomáhala im v rôznych záležitostiach a potešovala ich v utrpení. Rada vypomáhala pri opatrovaní detí.

Veronika čerpala svoju duchovnú silu z eucharistie, ktorú nikdy nezanedbávala. Denne odchádzala o štvrtej hodine ráno do 8 km vzdialeného farského kostola v obci Hălăucești, kde sa o šiestej hodine slávila svätá omša. Domov sa potom vracala posilnená Ježišom.

24. augusta roku 1958 sa 22-ročná Veronika ako zvyčajne, s ružencom v ruke vracala domov po svätej omši. Kráčala poľnou cestou, keď stretla mladého muža menom Pavel Mocanu, ktorý ju začal obťažovať a naliehať, aby sa mu oddala. Veronika ho odmietla s odvolaním sa na sľub čistoty. Podgurážený muž ju napadol a snažil sa jej zmocniť násilím. Veronika sa mu odmietla podvoliť a všetkou svojou silou bránila svoju dôstojnosť a čistotu. Keď mladý muž videl svoj neúspech, vytiahol nôž a zasadil jej 42 bodných rán. Samotný vrah označil jej smrť za víťazstvo, keď na jej nevinné telo uložil kukuričné stonky do tvaru kríža. Umučenú Veroniku objavili obyvatelia dediny na druhý deň ráno. V rukách zvierala ruženec. Bezprostredne po jej smrti ju začali veriaci z rodného mesta uctievať ako svä-

tú a správa o udalosti sa čoskoro rozšírila do širokého okolia. Každý rok 24. augusta sa na pamiatku jej mučeníctva slávila sv. omša, ktorej sa každoročne zúčastňovalo tisíce veriacich. Napriek tomu, že sa jej hrob na cintoríne v Hălăucești stal pútnickým miestom, proces blahorečenia mohol začať až po páde komunistického režimu v roku 1989.

V sobotu 22. septembra 2018 Cirkev slávnostne vyhlásila Veroniku Antalovú, členku Františkánskeho svetského rádu, pannu a mučeníčku za blahoslavenú. Beatifikačnej slávnosti v meste Nisiporești na severovýchode Rumunska predsedal v mene Svätého Otca Františka prefekt Kongregácie pre kauzy svätých kardinál Giovanni Angelo Becciu. Beatifikačnú svätú omšu koncelebrovalo 350 kňazov a biskupov z Rumunska, Talianska a Maďarska. Slávnosti sa zúčastnil aj brat, sestra a bývalí susedia blahoslavennej. Veronika Antalová sa stala prvou ženou, ktorá bola v Rumunsku blahorečená Katolíckou cirkvou.

Blahoslavený Luis Obdulio Arroyo Navarro (1950 – 1981)

(podstúpil mučenícku smrť a bol blahoslavený spolu s kňazom Rádu Menších bratov Tulliom Maruzzom)

Luis Obdulio Arroyo Navarro sa narodil 21. júna 1950 v Quiriguá (Guatemala) rodičom Ignaciovi Arroyo Vargas a Guadalupe Navarro Montes. Luis Obdulio býval s rodičmi v skromných pomeroch len pár metrov od farského domu. Už ako dieťa rád pomáhal pri farnosti. Od svojich siedmich rokov až do svojej smrti posluhoval pri Pánovom oltári a vykonával miništrantskú službu. Keď dospel, začal pracoval ako mechanik v Puerto Barrios a neskôr prijal prácu vodiča na radnici v Los Amates. Vo veku 26 rokov vstúpil do Františkánskeho svetského rádu. Tí, ktorí ho poznali opisovali Luisa ako milého, zdvorilého a veselého mladého muža. Vyznačoval sa mimoriadnou zbožnosťou, bol pokorný, jednoduchý a predovšetkým vždy pripravený pomôcť. V miestnom farskom spoločenstve vykonával službu katechéty. Svoj voľný čas a svoje schopnosti venoval službe farskému spoločenstvu. Na podnet pátra Tullia Maruzza OFM sa začal angažovať v pastoračnom hnutí Cursillos de Cristianidad, ktoré páter viedol vo farnosti Quiriguá.

Mučenícka smrť svetského františkána Luisa Navarra a Pátra Tullia Maruzza OFM, ktorí boli spolu umučení sa odohrala v atmosfére brutálnych represíí a celonárodných ozbrojených nepokojov počas občianskej vojny. Vnútroštátny ozbrojený konflikt prebiehal v Guatemale v rôznych stupňoch intenzity neprerušovane od roku 1960 až do roku 1996. Konflikt prebiehal predovšetkým medzi rôznymi ľavicovo orientovanými guerrillovými skupinami na jednej strane

a guatemalskými vojenskými diktatúrami na strane druhej, pričom najintenzívnejšiu podobu dosiahol v prvej polovici 80. rokov 20. storočia.

Mučeníctvo oboch blahoslavených sa udialo vo večerných hodinách 1. júla 1981 v meste Quirigua, v apoštolskom vikariáte Izabal (Guatemala). Po intenzívnej celodennej apoštolskej práci sa otec Tullio chystal ísť na pastoračné stretnutie Cursillos de Cristianidad. Jeho pomocník Luis Obdulio sa ponúkol, že ho na stretnutie odvezie autom. Obaja si uvedomovali, že im hrozí nebezpečenstvo. Opakovane sa im vyhrážali a zastrašovali ich. Nepriateľom Cirkvi prekážala ich aktívna evanjelizácia a angažovanosť pri presadzovaní ľudských práv v prospech

chudobných. Trňom v oku bola ich angažovanosť v prospech práv roľníkov, ktorým bola nespravodlivo vyvlastňovaná pôda. Cestou späť z pastoračného stretnutia bolo auto, ktorým šiel otec Tullio a Luis Obdulio zastavené v blízkosti banánovej plantáže. Obaja boli násilne vyvlečení z auta, zastrelení a ponechaní na okraji cesty. Dôvody a okolnosti mučeníctva pátra Tullia a Luisa Obdulia sú známe a jednoznačné. Ich vražda bola vykonaná z dôvodu nenávisti voči Kristovi a evanjeliu.

Proces blahorečenia oboch mučeníkov sa začal zásluhou a na podnet benátskej provincie Menších bratov v r. 2005. Telá otca Tullia a neskôr aj Luisa Obdulia boli prenesené do farského kostola Najsvätej-

šieho Srdca Ježišovho v Quirigua, kde sú dodnes uctievané.

V sobotu 27. októbra 2018 v meste Morales, na území Apoštolského vikariátu Izabal (Guatemala), boli Boží služobníci, kňaz Tullio Maruzzo z Rádu Menších bratov a svetský františkán Luis Arroyo Obdulio Navarro, laik a katechéta, vyhlásení Cirkvou za blahoslavených. Beatifikačnej slávnosti predsedal v mene Svätého Otca Františka prefekt Kongregácie pre kauzy svätých kardinál Giovanni Angelo Becciu. Luis Obdulio sa stal prvým blahoslaveným domorodým mučeníkom v Guatemale.

Spracoval Pavol Železník OFS

VIANOČNÝ PRÍBEH

V tomto predvianočnom čase sú naše dopoludnia v krízaku okrem pracovných aktivít plné stretnutí s dobrovoľníkmi aj dobrodincami. Zástupy filantropicky „pos-tihnutých“ ľudí voňajúcich silnou človečinou prichádzajú z veľkých firiem, aj z tretieho sektoru. Ukrytých za hrbou balíkov, krabíc, aj tašiek ich nemám šancu viac spoznať. Sú úžasní. Radostne sa usmievajú, štebotajú o pomoci a solidarite netušiac, že len o poschodie vyššie sme práve v rovnakom čase prijali novú mami-nu so 4 batôžkami. Unavených a hladných len s pár vecami, lebo viac si vziať ne-stihli. Dve sestričky a bráškovia. Nie, netlačím na pílu emóciám. V tomto prostredí sa nikto na nič nehrá. Každý nový príbeh je iný aj keď rovnako bolestný...(zvlášť tieto vianočné), no vždy nájdeme niečo pozitívne, čo nás (naozaj všetkých v dome) nanovo nakopne, reštartne.

Po vybavení „formalít“ som mame pomáhala navliecť posteľné obliečky. Starostli-vo sme vyberali tie najveselšie, s obrázkami. Voňavé a vyžehlené, čakajú na svo-ju príležitosť. (Neverili by ste, ako veľmi naše deti oceňujú čerstvo vypratú bielizeň). Pri vankúšikoch pomáhali aj najmenší. Trojročný Andrejko sa vyštvral na hornú posteľ a natešený sa spýtal, či je to všetko jeho. Vybehla som im pre pár malých plyšových kamošov do terapeuticknej na prízemie. Po ceste späť ma zastavil zvon-ček s rovnakým scenárom, ktorý sa vám nezunuje. Spomedzi množstva zabalených darčiekov sa cez plastové okienko usmievala krásna handričková bábika a rovno dve...pre naše princezky.

Všetka moja profesionalita zlyháva práve na tomto opakujúcom sa úseku služby - pri deťoch. Len úcta k Láske aj samotnému životu mi nedovolí nahlas zakričať „PREČO?!“ Opakujúci sa bolestný príbeh mi, vďaka Bohu, neukrojil z vlastnej empatie. Zato pocity hnevu ma občas riadne prevalcujú. Môžem si argumentovať čím len chcem, nedokážem byť „nad vecou“. Aj preto som hrdá na matku, ktorá zostáva pokojná napriek bolestnej skúsenosti. Naberá nový dych aj silu, aby riešila svoju situáciu. Ešte nevie akým spôsobom, no odhodlala sa. Nevzdala sa túžby ujsť „svojmu osudu“.

Vzala som najmenšie, polročné dievčatko na ruky, aby sa matka mohla vybalíť. Malička neplakala, no vystrašene pozorovala nové prostredie. Zašili sme sa do herne, kde je pokojnejšie a farebnejšie (pri 2 metrovom rozsvietenom stromčeku). Požehnala som ju + na malé čielko. A dojatá momentom Božej prítomnosti som si spomenula, že ešte ráno som dopisovala iný vianočný príbeh. S prosbou, aby som aj ja mohla objať Dieťaťko, ktoré sa narodí, aby som sa nestratila v povinnostiach, aby som mala dosť lásky pre všetkých, ktorých mi posielal...a aby som stihla duchovnú obnovu s našimi, ktorá ma ešte v ten večer čakala.

„Ďakujem Pane, že Ťa môžem objasť cez toto dievčatko, cez všetkých maličkých, ktorým môžeme poskytnúť prístrešie i lásku, práve v tomto čase, v tej našej „krízovej maštálke“.“

Dievčatko sa usmialo na farebné svetielka a ten úsmev sa dotýkal priamo mojej duše, niečoho krehkého v hĺbke, vo vnútri. Skúsenosť, ktorá vám otvorí srdce pre iných a vy so svojim „všetkým“ (znepokojujúcim, neuzavretým),...prestanete zápaŕiť. Oslobodení od vlastných bôľov a v novej nádeji. Veď už o pár dní sa narodí.

s. Frančeska OFS Bratislava

ZÁKLADNÉ ASPEKTY VZŤAHU KU KRISTOVI V ŽIVOTE SV. KLÁRY Z ASSISI

V prvých dvoch tohtoročných číslach časopisu Františkánska rodina sme sa venovali najdôležitejšiemu aspektu vzťahu ku Kristovi v živote svätej Kláry - aspektu chudoby. Tá bola najdôležitejšou črtou jej vnútorného prežívania, ale aj základným pilierom celej rehole, ktorú spolu so sv. Františkom kreovala, a ktorú celý svoj život viedla. Je o nej známe, že o obhájenie Privilegia paupertatis (priviléžia chudoby) bojovala celý svoj život.

V nasledujúcich číslach Františkánskej rodiny sa chcem venovať ďalším dôležitým aspektom vzťahu ku Kristovi v živote tejto svätice, ktorými sú jej pokora (poslušnosť), služba a láska, najmä láska k Eucharistii.

POKORA

Svätá Klára (Simone Martini)

Pokora ako umenšovanie sa

Pokora je čnosť, ktorá je pre pochopenie spirituality svätej Kláry zásadná. Je totiž jasné, že práve umenšovanie sa bolo tým hlavným impulzom, ktorý ju tak uchvátil. Nejde pri tom o nejaký súbor komplexov menejcnosti, ale o schopnosť objaviť v sebe okrem iného aj poctivú snahu prijať zodpovednosť za hrivny, ktoré sme od Boha dostali. A to sa najviac týka našej vernosti poslaniu, ktoré nám Boh vo svojej láske dal. Treba si uvedomiť, že pokorným je človek vždy voči niekomu druhému. Pokorne zmýšľa človek o sebe vtedy, keď sa nevyvyšuje nad iných, ale má k nim úctu. Inými slovami: pokora je jedným z predpokladov lásky, či dokonca jedným z prejavov lásky. Veľmi jednoducho a výstižne to vyjadruje svätý František vo svojich Napomenutiach (12): *"Či má Boží služobník Pánovho ducha, možno poznať takto: ak Pán skrze neho urobí niečo dobrého, on si na tom nezakladá, lebo jeho vlastné ja je vždy nepriateľom všetkého dobrého, ale o to viac má pred očami, aký je v skutočnosti malý a pokladá sa za menšieho než všetci ostatní ľudia."*

Pokora je sama osebe základom, z ktorého

Svätá Klára so sestrami (freska San Damiano, Assisi)

ho vyrastá vzájomná dôvera. Aby však pokora mala pravdivú silu, musí prameniť zo životodarného vzťahu k Bohu. Lebo ako hovorí svätý František v Napomenutí (19): *"Blahoslavený služobník, ktorý sa nepovažuje za lepšieho, keď ho ľudia nahlas chvália a vebia, ako keď ho považujú za bezvýznamného, hlúpeho a hodného opovrhnutia; lebo čím je človek pred Bohom, taký je a nič viac. Beda tomu rehoľníkovi, ktorého druhí postavili na popredné miesto a on z neho nechce dobrovoľne zostúpiť. A blahoslavený ten služobník, ktorý sa nepovyšuje svojou vlastnou vôľou a ktorý vždy túži byť pod nohami druhých."*

Svätá Klára naplňa duchovné ideály svätého Františka s oddanosťou celého srdca. Nebolo u nej nič polovičatého a nepravého. Existuje mnoho krásnych svedectiev o pokore svätej panny Kláry i o živote sestier v San Damiano. A hoci žili v chudobe a pokore, stále viac objavovali duchovný poklad evanjeliovej lásky k Bohu a k blížnym. Prijatie františkánskeho ideálu sa v živote svätej Kláry neprejavilo

ihneď, v okamihu jej obrátenia. Naopak: zrieknutie sa niektorých extrémnych foriem umŕtvovania a dosiahnutie duchovnej radosti bolo ovocím namáhavej cesty pokory v osobnej skúsenosti.

Ako u Františka, tak aj u Kláry sa život sústreďuje i vyčerpáva v pokore, poslušnosti, v súhlase a podrobení sa, v ochote dať sa ovládať a viesť mnohotvárnemu pôsobeniu Boha v Kristovi, v jeho Duchu, ktorý všetko objíma a vo všetkom pôsobí. Prvým a najväčším prejavom pokory a poslušnosti je uznať Boha za najvyššieho Pána, poslúchať ho priamo i nepriamo. Na to František i Klára neúnavne naliehajú, lebo ako vyhlasujú vo svojich testamentoch, premohla a ovládla ich milosť pokánia, čiže milosť poslušnosti evanjeliu a Pánovej moci.

U Kláry pokora neznamená poslušnosť vyjadrenú formou "slepej" oddanosti, ani prostriedok na podrobenie sa vôli iných. Pojem pokory a poslušnosti je u Kláry originálny a možno ho chápať v tej istej perspektíve. Jej poslušnosť charakterizujú

dva prvky: teologická poslušnosť a poslušnosť, ktorá vedie k rozvoju osobnosti.

Klára a jej sestry sa zriekli vlastnej vôle z lásky k Bohu. Poslušnosťou podriadila sestra z lásky vlastnú slobodu Bohu. Jej poslušnosť nemožno vnútorne vysvetľovať sociálnymi požiadavkami, ide o teologickú voľbu, lebo vložila svoju vôľu do Božích rúk s vierou, dôverou a láskou. Jej úmyslom je poslúchať Boha. U Kláry teda nejde o podriadenie sa ľudskej požiadavke, otroctvu, ku ktorému ju nútia zvonka. To by bolo scudzenie. Poslušnosť nachádza svoj najhlbší prameň v slobodnej osobnosti. Rodí sa spontánne v láske k Pánovi, ku ktorému sa obrátila. Klára teda poslúcha v tej miere, v akej miluje, a preto hovorí v Testamente, že poslúcha dobrovoľne a slobodne (TestKl 67).

Na týchto predpokladoch spočíva Klárina sloboda v tom, že svoju plnosť čerpá v prijímaní Boha a jeho vôle. Čo i len povrchné poznanie Klárinho života a jej Spisov postačí na to, aby sme pochopili, že týmto spôsobom nijako nechce oslabiť poslušnosť v realite každodenného života. V tomto bode je Klára neoblomná rovnako, ak aj František: veď byť prijatá medzi chudobné panie znamená "byť prijatá pod poslušnosť" (RegKl 2,14).

Napriek tomu žiada Klára poslušnosť hodnú slobodných bytostí, ktoré nebudú hľadať istotu v slepom podriadení sa predstaveným bez vlastnej zodpovednosti. Len dobrovoľná a spontánná poslušnosť umožňuje osobe dospieť k úplnej sebarealizácii. Táto úcta k osobe vyplýva z tradície, ktorá spadá až do počiatkov františkánstva. Kláre záležalo na dobre každej jednej sestry i na spoločnom dobre

celého spoločenstva, preto predpisuje, aby boli všetky sestry prizvané k aktívnej účasti na dobrom chode kláštora.

Podľa vzoru svätého Františka, aj Klára stavia poslušnosť pod autoritu svedomia. Jej Spisy verne sledujú Františkove myšlienky z Reguly a Napomenutia. Podobne ako František, aj Klára vidí pravú poslušnosť predovšetkým vo vzájomnej láske a pokore.

Klárin postoj voči Cirkvi

Na rozdiel od mnohých bludárskych hnutí tej doby, sa František dočkal takého rozmachu vlastného rádu aj preto, že nikdy neodmietal Cirkev a poslušne prijímal vedenie prostredníctvom jej hierarchie. Poznával Cirkev ako tajomné Kristovo telo. Táto schopnosť pramenila z jeho pokory a poslušnosti. Len pokorný človek môže mať také čisté srdce, aby videl Boha tam, kde ho ostatní nevidia. Podobne je to aj u svätej Kláry, ktorá v XII. kapitole svojej Regule píše: *"... aby sme stále v podriadenosti a poddanosti tejto svätej Cirkvi, pevne v katolíckej viere naveky zachovávali chudobu a pokoru nášho Pána Ježiša Krista i jeho presvätej matky a sväté evanjelium, ako sme to pevne slúbili."*

Áké miesto u Kláry patrí Cirkvi, sa dozvedáme predovšetkým z jej Testamentu. Nielenže do začiatku i záveru Reguly sú zaradené zásahy a záruky cirkevnej autority, ale Klára ich aj cituje bez nejakej úpravy, tými istými slovami, ako ich má aj Františkova Regula: *"Klára, Kristova nehodná služobnica a sadenička preblahoslaveného otca Františka, sľubuje poslušnosť a úctu pánu pápežovi Inocentovi i jeho kánonicky ustanoveným ná-*

stupcom a rímskej Cirkvi" (Regl I,3).

Ako všetci opravdiví učitelia spirituality, nemohla Klára oddeliť svoju vernosť Kristovi a evanjeliu od spoločenstva s Cirkvou. Ako František, aj ona dáva do prvého článku Reguly poslušnosť Cirkvi spolu so zachovávaním evanjelia. Ide o sľub, ktorý evidentne nezaväzuje len ju, ale spolu s ňou aj všetky prítomné i budúce sestry. Sväté evanjelium a Cirkev sú jedno, neoddeľujú sa. Poslušnosť a úcta pre Kláru znamenajú, že nestačí iba poslúchať pápeža. Cíti potrebu odovzdať sa do jeho otcovskej starostlivosti s dôverčivosťou a prítulnou láskou, čo je dokonalosť serafínskeho ducha a jeho víťazné uplatnenie. Vzťah Klára - Cirkev teda prekračuje vzťah nadriadenosti: poslušná dcéra Klára vidí v Cirkvi svoje životné prostredie. Poslušnosť Cirkvi je podstatným prvkom,

nie je len jedným aspektom hlbšieho a výraznejšieho vzťahu. Klára je dychtivá po prijatí Božieho slova do srdca, ale chce ho prijať od Cirkvi. Stanovuje, že za kandidátku do rádu nesmie byť prijaté dievča, ktoré nevyznáva celú katolícku vieru. Aj pre sviatosť vyžaduje tú istú záruku: Klára ich chce prijímať tak, ako to učí Cirkev, a aj v tomto je pravou učeníčkou Františka, ktorý prísne žiadal od svojich bratov, aby sa každá liturgia slávila podľa obradu rímskej Cirkvi.

Svätá Klára stále hlbšie dorastala do Kristovej lásky, pokory, poslušnosti a chudoby. Jedným slovom: dorastala do Kristovej krásy.

ThLic. Mária Nemčeková

(autorka je doktorandka na
Teologickej fakulte Trnavskej univerzity)

Sv. Klára a sv. František adorujú (Gerard Seghers)

CHCEL SOM BYŤ ELEKTRIKÁR A LEN ELEKTRIKÁR...

P. Anton Kračunovský OFM

Keď mi otec Anton Kračunovský OFM, výpomocný duchovný vo Fil'akovskej farnosti a zároveň duchovný asistent miestnych bratstiev v Lučenci a Detve poslal odpovede na okruhy tém, ktoré som mu poslala, tak som si úvodnú časť musela prečítať dvakrát. No už ochvíľu ma jeho zmysel pre humor a sympatický odľahčený štýl celkom dostal, pretože som si uvedomila ako ma pobavil a pritom nič neubral z bohatého príbehu radostného a usmiateho františkána, akým nepochybne brat Anton je – a akým by sme sa podľa vzoru nášho milovaného sv. Františka mali stať všetci...

Krátke curriculum vītae

Narodil som sa v roku 1963 v Prešove. Vyrastal som v kresťanskej rodine a od piatich rokov sa stále „premiestňujem“ okolo oltára. Mám ešte dve sestry, ktoré ma obliekali, lebo som bol najmladší. Keď som mal desať rokov zomrel nám otec, takže všetky mužské práce v našej bytovke ostali na mňa. Odmala som bol disident, ale som o tom nevedel. V sedemdesiatych rokoch som iba ja na škole nebol pionierom. Každý deň som ráno pred školou chodil na sv. omšu a miništroval som. Niekedy som nedošiel, lebo som stretol milého potulného psíka, alebo našiel mravenisko – už vtedy sa vo mne „ozýval“ františkánsky duch. 21. augusta 1968, keď nás „navštívili bratia Rusi“, som bol hádam najšťastnejšie dieťa, mal som 5 rokov a pre mňa – to bola vojenská prehliadka zadarmo.

Za moju politickú neangažovanosť ma neprijali na priemyselnú školu. Chcel som byť elektrikárom a len elektrikárom. Takto si ma Pán prezieravo chránil od nástrah tohto sveta, pretože som hodiny sedel doma nad elektronikou. Tu vlastne začala moja príprava na skutočné neskoršie povolanie - cibril som si trpezlivosť. Spoznal som čo je učňovka, internát, potom priemyslovka, základná vojenská služba, život na stavbe... Od osemnástich rokov som bol úplne samostatný. Mal som všetko po čom hádam túži každý mladý človek. Byť, milovanú prácu (zarábala som 5 000 korún!) i priateľku.

Bránil som sa...

Keďže Pán Boh má rád figle, povolal si mňa nehodného. V roku 1988 som si dal prihlášku na bohosloveckú fakultu napriek tomu, že podmienkou bolo gymnázium, veril som, že ma prijmu. A stalo sa. Nikto z blízkych a príbuzných to ani netušil. Postavil som ich pred hotovú vec. V Pozemných stavbách v Prešove boli na mňa hrdí a hovorili: „*To je náš z robotníckej triedy.*“ Svoje kňazské povolanie vnímam ako „*Jonášovské*“. Bránil som sa. Pán prichádzal ako tichý vánok, jeho volanie stále rástlo ako morský príboj. Až som nakoniec povedal: „*Zvádzal si ma, Pane, nuž dal som sa zviešť.*“ (Jer. 20,7) Za totality som poznal veľa rehoľníkov. So saleziánmi som hrával futbal, k jezuitom som chodil na duchovné cvičenia, k dominikánom na dovolenku a nakoniec som sa stal františkánom...

Povolanie k chudobe

Prvým podnetom bol zlý príklad kňaza – jeho lakomstvo a túžba po peniazoch. Vďaka tomu sa zrodilo moje rehoľné povolanie. Dostal som z toho ako bohoslovec krízu. Povedal som si, ak mám byť takým kňazom, radšej žiadnym. Doma som si uvedomil, že rehoľné povolanie je vlastne povolanie k chudobe. Ešte som trochu váhal, či ísť ku kapucínom alebo k františkánom, ale nakoniec som si uvedomil, že celý môj život sprevádzať bratia františkáni. Pokrstil ma františkán, kňaz Matej Murgaš, otca mi pochovával františkán otec Lukáš Vrábeľ, ministroval som vo františkánskom kostole... Keď som potichu povedal otcovi Lukášovi že chcem byť františkán a že som uvažoval o reholi františkánov alebo kapucínov, povedal hrozbu a zároveň aj prorockú reč: „*Ta ja ci nohy polámem. Ta tu treba*

Františkánske bratstvo v Alma-Ate

gvardiána (v Prešove za totality) a ty ku kapucínom chceš isc!“ Ale keď som mu povedal ako som sa už rozhodol, povedal: „Ta dobre chlapče. Ic do Bratislavy za P. Fidelom do Karlovej Vši. Zaklopeš a poviš – John Vaughn (generálny minister).“ A po rokoch som sa naozaj stal gvardiánom františkánskeho kláštora v Prešove.

Na ceste závratnou rýchlosťou

V roku 1989 som začal postulát v Bratislave a mal som začať noviciát a tu nečakane prišla tzv. Nežná revolúcia. Prerušil som štúdiá na CMBF a vstúpil oficiálne do prvého noviciátu po revolúcii - k františkánom. Na začiatku nás bolo štrnásť a z nášho noviciátu som zostal len sám. Ďalej išlo všetko závratnou rýchlosťou. V Ríme si asi zvlášť otvorili fascikel s mojím menom kvôli udeľova-

niu dišpenzov. Bol som vysvätený za kňaza, zvolený za gvardiána, správcu kostola, ekonóma, definítora, submagistra postulantom a tiež národného duchovného asistenta OFS (1994 – 2001). Popri tom som opravoval kostol, prerábал kláštor, učil na gymnáziu a na učňovke a pokračoval v štúdiách v Poľsku. Pôsobil som a žil som v kláštoroch na Slovensku: v Bratislave, v Trnave, v Trstenej, v Prešove a v súčasnosti pôsobím vo Filákovke. V rokoch 2001 – 2014 som pôsobil na misiách: v Kazachstane (2001 - 2008), v Rusku (2008 – 2011) a na Ukrajine (2012 – 2014). Na misie som išiel presne 21. augusta 2001 - vrátiť „návštevu“ Rusom...

V súčasnosti slúžim ako výpomocný duchovný vo Filákovke a funkcie som prenechal iným. Som duchovným asis-

tentom pre miestne bratstvá v Lučenci a v Detve a tiež koordinátorom ľudových misií OFM na Slovensku. Keď som bol Národným duchovným asistentom, usilovali sme sa po revolúcii dať dokopy štruktúry OFS a snažili sa zmapovať a oživiť staré bratstvá v utajení. Bratstvá sa postupne vytvárali. Bolo potrebné prekladať mnohé právne normy pre ich život a zároveň sme sa učili žiť v slobode ako katolíckej hnutia. V tom čase pre OFS veľa urobil Národný minister OFS Juraj Mroček. Pomaly na kolene pripravoval časopis Serafínsky Svet a iné texty. Bolo, a stále je ťažké prilákať mladých do OFS, lebo je veľký výber rôznych katolíckych spoločenstiev, v ktorých nie sú trvalé záväzky a sú pre mladého človeka atraktívnejšie, dynamickejšie. Kedysi ma upokojil otec Cyril Brázda OFM, keď povedal: „Aj oni zostarnú a prídu k nám.“

Neustále oživovať Svätého Ducha

V službe duchovného asistenta som pôsobil aj v Alma-Ate v Kazachstane, ale aj tam sme prežívali všetko to, čo terciári na Slovensku. Niekedy je ťažké udržať vrúcny a živý vzťah k profesii a ja som si potvrdil, aké je dôležité pre trvalé oživenie ducha sv. Františka denne pracovať s Písmom svätým a mať odvahu zažiť mnohé veci s Bohom. Za dôležité pokladám nájsť si aj voľný čas pre seba.

Ja rád opravujem „čokolívek“. Viem sa pohrať s počítačom, občas robím prezentácie (www.tahanovce.rimkat.sk) – pozor skrytá reklama! Stále som ešte zamilovaný do sv. Františka a sv. Antona Paduánskeho. Za najlepšie knihy, ktoré formovali môj duchovný život, pokladám: „Svätý Pavol“ od Jozefa Holznera a „Život Ježiša Krista“ od Giuseppe Riccottiho (tieto „vykopávky“ už mládež nepozná – a to je škoda). Stále – už od čias nežnej revolúcie je pre mňa inšpirátorom Elias Vella, OFM Conv.

Najdôležitejšia je poslušnosť

Dnes už nemám žiadne túžby, okrem tej najdôležitejšej – získať nebeské kráľovstvo. Boh ma už cez všeličo vychoval. Naučil som sa viac dôverovať Jemu a očakávať prekvapenia od Neho. Na svojom primičnom obrázku som mal heslo: „Nohami na zemi; rukami pri práci; a srdcom pri Bohu.“ Toto je to, čomu by som chcel naďalej zostať verný. Najťažšie pre mňa je to tretie. Pre nás rehoľníkov najdôležitejšia a najťažšia je poslušnosť. V nej sú skryté všetky cnosti ktoré mal svätý František, ona je vrcholom (aj Golgotou). Nie som vždy pokojný, viem sa aj „rozzúriť“, keď ide o spásu človeka. V živote som prešiel všeličím, ale nikdy som neolutoval, že som vykročil za Kristom a stal sa kňazom a františkánom.

*K nastávajúcim Vianočným sviatkom
prajem všetkým členom OFS „Porodiť
Krista svetu“. Ak sa však Kristus
nenarodí v nás – ak ho nemáme,
nemôžeme nič porodiť...*

Ďakujem za rozhovor
sr. Mária Marcela

VIANOCE Z MÔJHO DETSTVA

SVIATOČNÝ OBRUS,
POD NÍM ZRNO,
PENIAZE
A PECEŇ CHLEBA
A NIKDY SME NEZABUDLI,
ŽE AJ ZVIERATKÁM ČOSI ODNIEŠŤ TREBA.
V MALIČKEJ IZBE
OZVAL SA POTOM DO TICHÁ DOJATÝ OTCOV HLAS,
TAK TO K NÁM ZAS PRIŠIEL VIANOČNÝ ČAS.
OBLÁTKA S MEDOM,
JABLKO,
MAMA NÁM NA ČELO CESNAKOM KRÍŽIK SPRAVÍ
A OTEC NÁM POPRI TOM PREKRÁSNE VINŠE VRAVÍ.
PO CELODENNOM PÔSTE
DO JEDNEJ MISKY SPOLOČNE NAČRIEME,
A ŽE V NEJ NÁJDEME SAMÉ DOBROTÝ,
UŽ VOPRED VEĽMI DOBRE VIEME.
OBYČAJNÉ JEDLÁ,
ALE TAKÉ DOBRÉ AKO NA VIANOCE,
SME PO CELÝ ROK NEJEDLI.
SPOLOČNÁ MODLITBA A RÝCHLO,
ABY SME NEBOLI POSLEDNÍ.
SUSEDOM POD OKNO
BEŽÍME SI NAŠTELOVAŤ TEN SPRÁVNY HLAS...,
...ABY SME IM MOHLI ZVESTOVAŤ,
ŽE SA NÁM NARODIL VYKUPITEĽ NÁŠ.

sr. MziTa

Vizitácia z Medzinárodnej rady OFS

V dňoch 30. 11. až 2. 12. 2018 sa v kláštore kapucínov v Žiline uskutočnila bratská a pastoračná vizitácia Medzinárodnej rady OFS z Ríma. Cieľom pastoračnej a bratskej vizitácie je oživiť evanjeliového františkánskeho ducha, zaistiť vernosť charizme a Regule, poskytnúť pomoc životu v bratstve, upevniť puto jednoty Rádu a posilniť jeho lepšie začlenenie sa do františkánskej rodiny a do Cirkvi. Medzinárodné vizitácie sa konajú jedenkrát za šesť rokov (posledná vizitácia bola v roku 2013). Program vizitácie bol starostlivo pripravený. Členovia NR pripravili potrebnú dokumentáciu, ktorá obsahovala štatistické údaje o počte členov a aktivitách národného bratstva.

Pre bratskú vizitáciu bol určený člen predsedníctva medzinárodnej rady brat Attilio Galimberti OFS a pastoračnú vizitáciu mal na starosti P. Alfred Parambathu OFMConv. Obaja vizitátori pricestovali do Bratislavy vo štvrtok 29. 11. 2018. Ich prvé kroky viedli do františkánskeho kláštora, kde bolo dohodnuté stretnutie

s provinciálmi prvých rádov. Hlavnou témou ich rozhovorov bola duchovná asistencia bratov OFM pre bratstvá OFS. V piatok sa presunuli do kláštora kapucínov v Žiline, kde sa stretli s členmi Národnej rady OFS. Stretnutie sa začalo modlitbou. Po úvodnom zoznámení boli členovia NR vyzvaní, aby referovali o svojej službe v OFS. V následnej diskusii sa prejednávali otázky formácie, územného členenia bratstiev, administratívnych záležitostí, františkánskej mládeže, duchovnej asistencie a účtovníctva. Členovia rady sa vyjadrovali aj k predchádzajúcej správe z vizitácie, vzťahom v bratstvách a aktívnej prítomnosti OFS v Cirkvi a vo svete.

Po tomto úvodnom stretnutí bol spoločný obed a nasledovala návšteva ateliéru akademického maliara Stanislava Lajdu, ktorý nám predstavil svoju prácu na rekonštrukcii obrazu „Posledná večera“ renesančného maliara Leonarda da Vinci. Tejto práci sa venuje už 10 rokov a slávny obraz rekonštruuje na základe fragmentov

Na návšteve v ateliéri u Stanislava Lajdu

z reštaurovaného originálu obrazu. Zároveň pracuje na knihe o tomto obraze a vysvetľuje aj jednotlivé symboly z pozície jednotlivých postáv na obraze. Bolo to veľmi zaujímavé stretnutie s maliarom, ilustrátorom a reštaurátorom. Po návrate do kláštora pokračovalo stretnutie spoločnou sv. omšou, večerou a ďalším kolom rokovania. V rozhovoroch sme sa venovali výkladu a správnej interpretácii základných dokumentov rádu.

V sobotu sa uskutočnilo stretnutie vizitátorov so zástupcami jednotlivých regiónov a miestnych bratstiev. Stretnutia sa zúčastnilo cca 50 bratov a sestier OFS. Po informovaní o činnosti bratstiev v regiónoch sa vytvoril priestor na diskusiu a otázky prítomných členov OFS. Viaceré otázky smerovali k overeniu správneho výkladu jednotlivých ustanovení Štatútu OFS. Znova bolo prejednávané aj rozhodnutie Národnej rady OFS o zlúčení regiónov. Brat Attilio odpovedal na otázky a vysvetlil nejasnosti. Povzbudil prítomných, aby hľadali možnosti na zapojenie mladých ľudí do OFS. Členov národného bratstva na Slovensku upozornil na dôležitosť aktívnej prítomnosti na poli verejného života a presadzovaní solidarity s núdznymi, angažovanosti v oblasti ľudských práv, slobody, dôstojnosti a ochrany životného prostredia. Sestry a bratov vyzval k pokojnému riešeniu problémov v bratstvách, k jednote a bratskej láske. V rovnakom čase bolo aj stretnutie prítomných duchovných asistentov (P. Robert Chabada OFM, P. Bruno Včela OFM, P. Felix Tkáč OFMCap, P. Jozef Timko OFMCap) s generálnym duchovným asistentom P. Alfredom OFM-

Conv. Na poludnie bolo naplánované spoločné slávenie sv. omše v kostole Obrátenia sv. Pavla. Po jednoduchom, ale chutnom obede stretnutie pokračovalo prednáškou o františkánskej mládeži. V prednáške rezonovali myšlienky o hľadaní spôsobov ako primerane sprostredkovať charizmu OFS dnešným mladým ľuďom. Na túto tému sa po prednáške rozvinula bohatá diskusia, ktorá ukončila celodenné stretnutie vizitátorov so zástupcami jednotlivých regiónov a miestnych bratstiev.

V nedeľu dopoludnia stretnutie pokračovalo sv. omšou a záverečným zhodnotením vizitácie. Br. Attilio vyslovil spokojnosť s vedením národného bratstva na Slovensku, povzbudil k hľadaniu nových foriem na oživenie činnosti bratstiev, vyzval k úprimnej bratskej láske, k jednote a k pokojnému riešeniu problémov. Rovnako P. Alfredo OFMConv. sa vyslovil k poznatkom v duchovnej asistencii a k lepšej príprave mladých bratov na duchovnú asistenciu. Prítomných rehoľných bratov povzbudil na vzájomné stretávanie duchovných asistentov na všetkých úrovniach.

Nasledovalo rozlúčenie a poďakovanie vizitátorov za prijatie, prejavenu bratskú lásku a podnety pre ďalší život našich bratstiev. Bratská a pastoračná návšteva bola jedinečnou chvíľou stretnutia, povzbudení a spoločensť svetských františkánov s rehoľnými bratmi prvého rádu.

Monika Olečková, tajomníčka NR OFS
foto: Pavol Železník

S vizitátormi na dvore kapucínskeho kláštora.

LEBO SOM BOL HLADNÝ A DALI STE MI JESŤ; BOL SOM SMÄDNÝ A DALI STE MI PIŤ;
BOL SOM POCESTNÝ A PRITÚLILI STE MA; BOL SOM NAHÝ A PRIODELI STE MA; BOL
SOM CHORÝ A NAVŠTÍVILI STE MA; BOL SOM VO VÄZENÍ A PRIŠLI STE KU MNE.

(MT 25,35–36)

LIST KREŠŤANOM Z IRAKU

Chcem sa s vami podeliť o dôležitú etapu môjho života, ktorej súčasťou sa stali ľudia z ďalekého Iraku. Počas migračnej krízy vzniklo v našej obci Výčapy - Opatovce občianske združenie Pokoj a dobro - pomoc utečencom. Pri jeho vzniku stál náš kňaz Peter Brenkus a mnoho ďalších ľudí, ktorí túžili zmierniť utrpenie utečencov a pomôcť im nájsť nový domov.

Tento list posielam mojim priateľom z ťažko skúšaného Iraku a všetkým, ktorým nie je ľahostajný život ľudí v krajinách, ktoré sú skúšané vojnovým konfliktom.

Moji milí,

Waleed, Nival, Elin, Wisan, Daniel, David, Ann, Asrar, Andy, Evana, Arkah, Oryana, Šony, Horia, Waam, Lina, Fady, Marina, Rašel, Jaser, Meriam, Mary, Mirna, Habib, Sara z Vyčap - Opatoviec a ďalší z Nitry. Niektorí ste prišli z utečenec-kého tábora v Irackom Erbile a stali ste sa súčasťou nášho života, naše cesty sa stretli, lebo Boh tak chcel.

Obavy

Možno ani netušíte čo všetko sa odohralo a čo sme prežívali, keď sme sa dozvedeli o vašom príchode na Slovensko. Atmosféra v našej obci bola nabitá emóciami. Pri stretnutiach pracovníkov o.z. Pokoj a dobro i zástupcov Nitrianskej diecéznej charity s obyvateľmi obce bolo cítiť obavy a strach z neznámeho a možno aj neochotu otvoriť sa pre pomoc neznámym ľuďom v núdzi. Svet v ktorom žijeme je plný rôznych nebezpečenstiev a v mnohých ľuďoch preto vzrastá akýsi hlbší strach, ktorý sa často mení na agresivitu. Preto som sa bála či príchod asýrskych kresťanov – teda vás, prebehne v pokoji.

Tiene minulosti

Vtedy na stretnutí s obyvateľmi obce som si spomenula na jednu reláciu, kde jedna rehoľná sestra rozprávala, ako sa počas dlhej túry v Tatrách modlila za hriechy našich predkov, ktoré nás dodnes sprevádzajú. Moja nadi-mama (tak sme ju volali) mi raz dávno rozprávala o hrôzach vojny, keď nemecké gestapo bralo z dediny Židov. Tá hrôza a strach pôsobili, že ľudia si pred nešťastím týchto ľudí zatvárali dvere svojich domovov a sŕdc. Rozmýšľala som, ako by som sa vtedy zachovala ja a v duchu som sa modlila: „Prosím

ťa Pane o odpustenie pre nás, naše rodiny, našu dedinu, Slovensko, za všetky krivdy, ktoré sme spôsobili slabým a trpiacim a pomôž otvoriť ľuďom svoje srdcia pre lásku a pomoc“.

Nový domov

No ľady sa pohli, ľudia sa zomkli a rozhodli sa urobiť všetko pre vás, ktorí ste sa ocitli v núdzi. Niekoľko dní predtým ako pristalo lietadlo s utečencami v Košiciach, sa mnoho ľudí intenzívne modlilo, pretože váš prílet sa stále odďaľoval kvôli uzatvorenému vzdušného priestoru. Neskôr sme sa dozvedeli, že ste už pomaly prestávali dúfať, že vás Slovensko naozaj prijme.

Nejaký čas po prilete ste museli stráviť v Humennom v karanténe, kde ste sa začali učiť po slovensky. My sme zatiaľ horlivo pripravovali vaše nové domovy, ktoré ponúkli, alebo pozháňali ľudia z občianskeho združenia Pokoj a dobro. Upratovali sme prenajaté domy a byty, ktoré boli určené pre váš nový začiatok. U nás vo Vyčapoch - Opatovciach sme pre vás pripravili tri domy, ktoré sme dôkladne upratali a zaobstarali všetky potrebné veci pre bývanie a každodenný chod domácností. Pamätám sa, ako sme s napätím očakávali váš príchod.

Prijatie

Konečne nadišiel očakávaný deň a vy – irackí utečenci ste prišli medzi nás. Začala nová etapa vášho života, na ktorej ste museli prekonávať mnohé ťažké prekážky. Veľkú rečovú bariéru sme sa snažili prekonať aj tým, že sme sa s vami snažili neustále rozprávať po slovensky, aby ste sa v našej reči zdokonaľovali. Niekedy, ako sa hovorí, aj rukami a nohami. Potrebovali ste

pomoc s úplne bežnými vecami, napr. s nakupovaním, učením, návštevou lekára. *„Pamätáš sa Lina, ako z toho vznikalo mnoho komických situácií, ako sme sa pri tom aj nasmiali, keď si chcela peper a ja som ti prinášala rôzne korenia a nakoniec vysvitlo, že potrebuješ papier.“*

Smútok z odlúčenia

Veľa mojich priateľov, vrátane sociálnych pracovníkov z diecéznej charity sa podieľalo na tom, aby našim priateľom uľahčili začiatok nového života u nás. Naše deti získali nových spolužiakov z ďalekého Iraku. Naša skupina modlitieb matiek mala zrazu nové mamy, ktoré sa s nami modlili v Aramejskom jazyku. Bolo mi vždy veľmi ľúto, keď som videla, ako ťažko znášali odlúčenie od svojich rodín a milovaného Iraku. *„Aj Ty, Nival, si vyronila more slz a preplakala každú správu o bojoch v rodnom meste Karakoš, ktoré leží asi 32 km severozápadne od Mosulu. Snažili sme sa Ťa potešovať a povzbudzovať, no hlavne kvôli deťom si to vydržala“.* Niektorí z vás, ktorí ste bývali v Nitre, však nevydržali a po nejakom čase sa vrátili domov. Prajem vám, aby ste vo svojej rodnej krajine našli pokoj, lásku, bezpečie a aby ste tam šíрили kresťanstvo a Božiu lásku.

Integrácia

Vy, ktorí ste zostali, stali ste sa plnohodnotnými obyvateľmi Slovenskej republiky. A tak máme v dedine novú poštovú doručovateľku a pánskeho kaderníka, ktorí majú iracké srdce. Stretávame sa na svätých omšiach a rôznych aj rodinných udalostiach. Pomaly sa všetkým darí postaviť sa *„na vlastné nohy“*. Chystáte si svoje vlastné

domovy. Teším sa zo všetkých vašich úspechov. S niektorými sa už nestretávam tak často, ale sledujem vašu cestu a modlím sa za vás. Všetko čo sme prežili za tie roky som vtesnala do niekoľkých riadkov, ale o tomto dobrodružstve lásky a Božej milosti by sa dala napísať aj celá kniha.

Modlitba

Chválim Ťa, Pane, za to, že aj cez takéto situácie sa stávame lepšími.

Chválim Ťa za to, že to videli a prežívali spolu s nami i naše deti a nie sú ľahostajné voči tým, čo trpia.

Ďakujem za všetkých, ktorí sa podieľali na vašom príchode k nám.

Prosím Ťa za všetkých, ktorí násilím oberajú iných o slobodu a o to najcennejšie čo majú – o život, otvor ich srdce, aby Ťa spoznali.

Prosím aj za tých, ktorí svojou nemiernosťou ničia naše životné prostredie a tým ohrozujú život ľudí na našej planéte.

A napokon Ťa prosím, zmierni túžbu za domovom našim bratom a sestrám z Iraku a daj, aby našli u nás bezpečný domov plný pokoja a lásky.

Silvia OFS, Nitra

SVIATOK PATRÓNKY NÁŠHO RÁDU

SV. ALŽBETY UHORSKEJ

Najväčšia sakrálna stavba na Slovensku Dóm sv. Alžbety v Košiciach sa stal miestom milej oslavy patrónky Františkánskeho svetského rádu. V deň sviatku svätej Alžbety Uhorskej 17. novembra 2018 zorganizovalo miestne košické bratstvo slávnosť, kde si zhromaždené spoločenstvo pripomenulo výnimočnú krásu jej čnostného života.

Celebrantmi slávnostnej sv. omše boli P. Tomáš Lesňák OFMConv., kustód rehoľnej provincie minoritov na Slovensku, národný duchovný asistent OFS, P. Róbert Chabada OFM a duchovný asistent maďarských terciárov dp. Roland Boőr.

Páter Tomáš Lesňák vo svojej homílii pripomenul dobročinnosť, lásku a bohatosť skúseností, ktorými bol život svätej Alžbety charakteristický. Vo svojej kázni načrtnol obraz silných kontrastov jej krátkeho života, počas ktorého mala možnosť spoznať istotu aj márnosť bohatstva, šťastie aj úskalia manželského vzťahu, radosti aj trápenia materstva, lásku milujúceho manžela, ale aj pohrdanie a nenávisť jeho rodiny, ľudskú blízkosť avšak aj zradu a opustenosť. Tieto protiklady, ktoré ovplyvnili jej životný príbeh však neobjasňujú tajomstvo jej veľkosti. Svoju šľachetnosť, vytrvalosť a silu čerpala z viery, modlitby a Eucharistie. Jej zrelosť a múdrosť bola ovocím jej duchovného života, ktorého stredobodom bol sám Ježiš. Páter Tomáš poukázal na mimoriadne svedectvo jej života, ktoré dodnes vydáva príťažlivú vôňu svätosti. Na záver svätej omše boli prítomní veriaci požehnaní relikviou sv. Alžbety, ktorú si jednotlivci mohli uctiť aj osobitným spôsobom.

P. Tomáš Lesňák OFMConv

Svätá Alžbeta svojou solidaritou s núdz-
nymi predišla svoju dobu a aj dnes je
vzorom pre tých, ktorí sa snažia žiť svo-
ju vieru aktívne. Preto sme našu sláv-
nosť spojili s dobročinnosťou a oslavu
sviatku patrónky charitatívnych orga-
nizácií zavŕšili zbierkou trvanlivých po-
travín pre núdznych. Darované
potraviny a finančné prostriedky boli
venované klientom organizácie OÁZA
– nádej pre nový život, n.o., ktorej riadi-
teľom je dp. Peter Gombita. Táto or-
ganizácia sa venuje pomoci ľuďom,
ktorí sa ocitli na ulici. Ľuďom bez pe-
ňazí, bez domova, priateľov a často aj
bez rodiny. V útulku, ktorý prevádzku-
jú je v súčasnosti takmer 300 klientov.
Sú to ľudia, ktorých "nikto nechce"
a útulok sa pre nich stal poslednou zá-
chranou a útočiskom.

Po skončení sv. omše sa zúčastnená
františkánska rodina spolu so zástup-
cami neziskovej organizácie Oáza pre-
sunula do priestorov OFS na Kováčskej

ulici, kde bolo pre všetkých priprave-
né pohostenie. Naše sestry navarili ta-
ké veľké množstvo chutného guláša,
že sa z neho takmer polovica zvýšila.
Vďaka tejto malej „nerozvážnosti“ sa
nám naskytla ďalšia príležitosť na
dobročinnosť. Vzniknutá situácia sa vy-
riešila v duchu sv. Alžbety a prebytky
jedla sa rozdali ľuďom bez domova,
ktorí sa zdržiavali v blízkosti železnič-
nej stanice v Košiciach.

Život svätej Alžbety v nás právom vzbudzuje obdiv a úctu. Táto stredoveká svätica je vzorom a inšpiráciou aj pre dnešného človeka. Dobročinná oslava jej sviatku bola chvíľkou milosti. Momen-
tom v ktorom sme sa dotkli tajomstva jej svätosti.

text a foto: Pavol Železník OFS

Radosná momentka zo stretnutia

MALÉ TERCIÁRSKE MISIE

DO FARNOSTÍ NA KYSUCIACH

14, 15 a 16. septembra tohto roku sa uskutočnili „malé misie“ členov RR Stredoslovenského regiónu Stigmatizácie sv. Františka z Assisi so sídlom v Žiline, a troch miestnych bratstiev - v Krásne nad Kysucou, v Kysuckom Lieskovci a v Oščadnici. Iniciátorom myšlienky navštíviť farnosti, v ktorých pôsobia naše bratstvá a predstaviť františkánsku cestu tretieho rádu ako spôsob hlbšieho prežívania viery, bol regionálny duchovný asistent kapucín, otec Jozef Timko.

K prameňu sv. Františka z Assisi

Spolu s otcom Jozefom Timkom sa na misiách zúčastnili aj ministerka, tajomník a formátor regionálnej rady stredoslovenského regiónu a sestry z MB Považská Bystrica. Program pastoračných stretnutí pre laikov pod názvom: „K Prameňu v šľapajach sv. Františka z Assisi“ bol postavený tak, aby sa stal súčasťou bežného života v jednotlivých farnostiach a začlenil sa do nich. Po súhlase a dohode s miestnym p. farárom alebo dekanom každej z farností, títo ochotne informovali o podujatí vo svojich farských oznamoch. Členovia miestnych bratstiev vyvesili plagáty a pripravili košíčky, do ktorých mohol kto chcel, už vopred vhodiť svoje otázky.

Návšteva v Krásne nad Kysucou

V prvý deň začalo stretnutie večerou sv. omšou vo farskom Kostole sv. Ondreja v Krásne nad Kysucou, na ktorej sa spolu s otcom Jozefom zúčastnili členovia regionálnej rady: ministerka, tajomníčka, sestry z MB v Považskej Bystrici a takmer v plnom

počte členovia domáceho miestneho bratstva OFS sv. Jána M. Vianneya. Sv. omšu celebroidal dekan vsdp. IC-Lic. Mgr. Marian Vojtek, koncebrovali otec Jozef Timko, ktorého p. dekan privítal a predstavil. Svätá omša bola určená deťom - prekvapil i potešil nás ich veľký počet v zaplnených predných laviciach. Sv. omšu sprevádzal detský spevácky zbor Vtáčatá, ktorý oslávil Pána nádhernými profesionálnymi hlasmi i krásnymi piesňami, ktoré nám otvárali srdcia a prenášali do inej dimenzie. Po sv. omši si zobral otec Jozef Timko mikrofón, aby sa tak ako i v nasledujúcich dňoch ujal moderovania. Pozdravil prítomných, ktorí zostali v kostole, predstavil cieľ našej návštevy, krátko sa venoval posaniu OFS a potom odovzdal slovo ministerke MB sr. Miroslave Hájkovej, aby stručne informovala o vzniku a činnosti miestneho bratstva. Po nej predniesli osobné svedectvá sestry z MB v Považskej Bystrici: Anna Lovíšková, Ľudmila Kubíková a Helena Stanková a tiež i sr. Mária Miková z domáceho bratstva. Úprimné vyznania o tom ako im vstup do svetského františ-

kánskeho rádu zmenil a ovplyvnil život, zmenil ich vnímanie viery, posilnil ich v ťažkých a hraničných chvíľach a zlepšil vzťahy v rodine či na pracovisku a pôsobenie Božej milosti a pomoci, ktoré sa bez zaváhania môžu nazvať zázračnými, prijali všetci s veľkým záujmom a sústredením, ktoré odmenili potleskom. V záverečnej časti si otec Jozef opäť zobral mikrofón a z košíka vyberal jednotlivé otázky, na ktoré odpovedali hosťujúce sestry, alebo on. Po ukončení besedy nasledovalo stretnutie s MB a agapé. Po milom a srdečnom stretnutí sa prvý deň našej malej misie skončil s poďakovaním Všemohúcemu, i tým, ktorí sa na jej príprave podieľali.

Slávnostný deň v Kysuckom Lieskovci

V sobotu sa scenár návštevy v MB sv. Františka z Assisi v Kysuckom Lieskovci doplnil a obohatil. Bolo 15. septembra, sviatok Sedembolestnej P. Márie, patrónky Slovenska a členovia RR prijali pozvanie zúčastniť sa na slávnostnom programe, ktorý sa konal pri príležitosti 20. výročia vzniku Kaplnky Sedembolestnej v neďalekých

Rovniach. O 10.30 hodine, autami – najmä starší a tí, ktorí by cestu nevládli peši, sa všetci zhromaždili na začiatok Kalvárie, kde sa napokon zišlo viac ako 400 ľudí. Medzi početnými domácimi, vrátane starostky a jej rodiny a členmi RR, boli bratia a sestry z MB z Krásna nad Kysucou, z Považskej Bystrice a všetkých potešila aj účasť národného ministra Jozefa Gazdíka s manželkou. Krížovú cestu uviedol PhDr. Jozef Šamaj, správca farnosti a po jednotlivých zastaveniach všetkých prítomných sprevádzali sestry z miestnych bratstiev. V slnkom zaliatom dni sa všetci premiestňovali stúpajúcim terénom k zastaveniam po dlhej poľnej ceste, v poetickom prostredí lesov, až kým sa pred nimi, uprostred stromov otvorilo priestranstvo s Kaplnkou Sedembolestnej P. Márie. Hlavným celebrantom sv. omše bol otec Jozef Timko, k slávnostnému prežívaniu prispel aj farský spevácky zbor. Po sv. omši pokračoval program ako v predošlý večer. Činnosť MB predstavila ministerka sr. Berta Knýblová, svoje rovnako podnetné svedectvá, ako aj informácie o OFS priniesli

Zo sv. omše v kaplnke Sedembolestnej

národný minister Jožko Gazdík, br. Roland Hanus z MB v Žarnovici, sestry Oľga Šidlová z domáceho bratstva, Helena Stanková z MB Považskej Bystrice a Marcela Prekopová z MB v Nemšovej. Pokračovalo sa v odpovediach na otázky prítomných a besedou, v závere ktorej otec Jozef vyzval prítomných, že je k dispozícii tým, ktorí sa chcú aj osobne na niečo spýtať, či poradiť, čo aj využilo nemálo tunajších farníkov. Potom sme sa všetci premiestnili niekoľko metrov vedľa, kde stál prístrešok a pri ňom miesto na opekanie. Sestry a bratia z Kysuckého Lieskovca pripravili pohostenie hodné veľkého sviatku - za všetku ich námahu a pripravené dobroty im patrí vďaka. V družných rozhovoroch, v bližšom vzájomnom sebaspoznávaní a v idylickom františkánskom prostredí, všetci strávili nádherný a Sedembolestnou pannou Máriou požehnaný deň.

Do tretice v Oščadnici...

Aj v Oščadnici, tretej farnosti, v ktorej sa návšteva a stretnutie s farníkmi konali v nedeľu dopoludnia, sa začalo účasťou na detskej sv. omši. Celebroval ju PaedDr. Ondrej Rašovec, miestny farár vo farskom Kostole Nanebovzatia Panny Márie o 10.20 hodine. Prítomným sa v úvode prihovoril aj otec Timko, vysvetlil dôvod návštevy a pozval veriacich na besedu, ktorá sa opäť konala po sv. omši v kostole. O založení a činnosti Miestneho bratstva sv. Pátra Pia informoval br. Jozef Kučák, dvojnásobný bývalý minister, ktorý sa podelil aj so svojim osobným svedectvom. Nasledovalo vyznanie sr. Anny Lovíškovej a príhovor br. Rolanda Hanusa. Tak ako predtým, program pokračoval stretnutím s prítomnými farníkmi, rovnako aj odpovede na

br. Roland Hanus

otázky a beseda. Oščadníckí farníci s rovnakým záujmom sledovali osobné svedectvá a informácie o františkánskej spiritualite prístupnej všetkým... Po ukončení sa všetci odobrali do reštaurácie na spoločný obed, kde sa pri dobrom jedle a v bratských rozhovoroch ukončili malé misie troch kysuckých farností. Bratstvo v Oščadnici, rovnako ako predchádzajúce dve bratstvá, pozostáva prevažne z členov vyššieho veku, preto účasť takmer všetkých členov, počas týchto troch dní prinášala radosť a posilňovala spolupatričnosť. Vďaka za spoločenstvo a pohostenie.

V ovzduší bratskej lásky

Prvé „skúšobné“ návštevy vo farnostiach s cieľom predstaviť svetský františkánsky rád ako cestu pre všetkých, ktorí chcú hlbšie prežívať svoju vieru a napredovať v duchovnom živote, určené mladým, seniorom, slobodným i manželom, sa konali v ovzduší bratskej lásky, ochoty a vôle jednotlivých členov bratstiev prežiť spoloč-

ný čas, napriek vysokému veku, zdravotným a iným problémom, či rodinným povinnostiam. Tí, ktorí podujatie pripravili niesli semeno františkánskej cesty k Bohu medzi ľuďmi v túžbe, aby Pán pomohol jeho rastu v nových profesiách a posilnil bratstvá. Hodnotenie návštev bolo veľmi priaznivé od samotných kňazov farností, ktorým patrí veľká vďaka za ústretovosť a pomoc. Radosť pociťovali aj miestne bratstvá a podujatie ocenili i členovia farností. Malé „misie“ priniesli okrem duchovného oživenia, nádejných záujemcov o nové povolania, aj posilnenie spolupatričnosti v jednotlivých miestnych bratstvách a utuženie vzájomnej bratskej lásky medzi kysuckými bratstvami.

kých troch miestnych bratstiev na pripravách, organizácii i pohostení si zaslúži veľkú vďaku. Tá patrí aj ministerke sr. Marte Fridečanovej a bratstvu v Oščadnici aj za poskytnuté ubytovanie, rovnako ministerke sr. Miroslave Hájkovej a jej bratstvu, ako aj ministerke sr. Berte Knýblovej a miestnemu bratstvu v Kysuckom Lieskovci za láskavú starostlivosť a pomoc. Tiež ostatným, ktorí sa akokoľvek podieľali na požehnanom „trojdní“. Boli požehnaním, obohatením a povzbudením aj pre tých, ktorí s otcom Jozefom Timkom program pripravili a prišli na Kysuce trošku v obavách, ale odovzdaní do rúk Božích... Všetko na česť a slávu Božiu a všetkým na spasenie...

Vysoká angažovanosť členov všet-

Sr. Mária Marcela

Spoločné foto terciárov s p. farárom J. Šamajom a otcom J. Timkom

List Generálneho ministra OFS Tibora Kausera k výročiu Reguly

Protokolové č. 3080

Rím, 24. jún 2018

Sviatok narodenia sv. Jána Krstiteľa

Všetkým mojim sestrám a bratom OFS na celom svete

Všetkým členom Františkánskej mládeže na celom svete

Moje drahé sestry a bratia!

Nech vám Pán udelí svoj pokoj!

Tento rok slávime 40. výročie Reguly Františkánskeho svetského rádu schválenej 24. júna 1978 blahoslaveným pápežom Pavlom VI., jeho listom „Seraphicus Patriarcha“. Je to vhodný čas na polozenie si dôležitých otázok: „Čo znamená Regula pre mňa v mojom osobnom živote? Aký význam má Regula pre medzinárodné bratstvo i bratstvá na všetkých úrovniach? Čo znamená pre nás „sláviť toto výročie“, sláviť Regulu?

Regula je pre nás svetských františkánov normou života, ale aj inšpiratívnym dokumentom pre členov Františkánskej mládeže (GIFRA), ktorí chcú nasledovať Krista v šľapajach sv. Františka. Preto tento list adresujem nielen mojim sestrám a bratom Františkánskeho svetského rádu, ale aj našim mladým sestrám a bratom v GIFRE.

Prosím, dovoľte mi, začať osobnou úvahou: pre mňa je Regula dar, pozvanie, inšpirácia a nástroj.

Dar

Regula Františkánskeho svetského rádu je poklad, Boží dar, ktorý ukazuje, ako veľmi Boh a Cirkev miluje Františkánsky svetský rád. Je to niečo, čo sa nedá kúpiť, nemožno si to zaslúžiť. Ako nám svätý pápež Ján Pavol II. povedal: „*Držite v rukách skutočný poklad, ktorý v súlade s duchom Druhého Vatikánskeho koncilu reaguje na to, čo od vás očakáva Cirkev*“[1]. Preto musíme poďakovať za tento dar, vzdávať vďaku Bohu a ďakovať Cirkvi.

Rovnako ako každý dar, tak aj tento je posolstvom darcu. Boh nám prostredníctvom neho ukazuje, aký krásny a bohatý život máme žiť. Každý jeden článok Reguly odráža nekonečné bohatstvo Boha a je ako drahokam, ktorý osvetľuje rôzne aspekty našej identity a nášho života. Pri slávení 40-teho výročia našej Reguly si musíme uvedomiť, že neoslavujeme len samotný dar, ale svoju pozornosť upriamujeme na Darcu, ktorým je sám Boh. Prežívajme preto oslavu tým, že bu-

deme Bohu vzdávať vďaka našou modlitbou, našou láskou a celým našim životom.

Volanie, pozvanie

„Pán nás znova povoláva, aby sme s ním žili a nasledovali ho v osobitne blízkom vzťahu a v bezprostrednej službe. A ak sme pochopili, že nás volá, aby sme sa úplne zasvätili jeho kráľovstvu, nesmieme mať strach! Je to krásne – a je to veľká milosť – byť celkom a navždy zasvätený Bohu a službe bratom a sestrám.“[2]

Táto výzva sa odráža v Regule a musíme na toto volanie reagovať s veľkorysťou a bez strachu. Boh nás volá takých, akí sme. Sme nedokonalí a slabí. Nevadí, ale nebuďme hluchí a slepí! Veď vieme, ako *„slávny vyznávač Krista, blažený František, zakladateľ nášho Rádu nám slovom aj príkladom ukazuje cestu, ako nasledovať Pána. V úprimnosti svojej viery chcel, aby jeho nasledovníci spoznali túto cestu a aby sa jej neustále držali. Aby kráčali rozvážne a pracovali tak, aby po završení súčasného života mohli byť vlastníkmí večnej blaženosti“[3].*

Táto Božia výzva dostala formu v našej Regule: Budme „vlastníkmi večnej blaženosti“, takže budme svätí! Žime spôsobom, ktorý nás vedie k svätosti! Dodržíme Regulu, ktorá nám pomôže nasledovať Krista v každom okamihu a vo všetkých aspektoch nášho života! „Dôstojnosť laikov sa nám naplno otvára, keď uvažujeme o prvom a základnom povolaní, ktoré Otec v Ježišovi Kristovi skrze Ducha Svätého adresuje každému z nich: povolanie ku svätosti, to znamená k dokonalosti v láske. ... Výzva prítomného okamihu smeruje dnes viac než inokedy k tomu, aby všetci kresťania nastúpili cestu obnovy v duchu Evanjelia, aby sa veľkodušne dali k dispozícii výzve Apošto-

la, aby bol *„ich celý život svätý“* (1Pt 1,15). ... *„Povolanie ku svätosti nesie so sebou to, že život podľa Ducha sa prejavuje predovšetkým v ich zapojení do svetskej oblasti a v ich účasti na pozemských činnostiach.“[4]*

Toto volanie ku svätosti nás zaväzuje odpovedať kladne. Veľmi pozitívne pozvanie od Boha si vyžaduje našu veľmi pozitívnu odpoveď. Budme tí, ktorí budú toto Božie pozvanie posilať druhým. Zavolajme iných k Bohu.

Dokument inšpirácie

Naša Regula nie je len normatívnym a legislatívnym textom, ale aj (a väčšinou) duchovným textom. Čítajme ju často, ale nie len preto, že musíme dodržiavať niektoré normy, alebo nejaké predpísané modlitby, ale predovšetkým preto, že je to náš poklad, ktorý nám pomáha naplniť naše povolanie. Musí nás inšpirovať! My, svetskí františkáni, máme v našej Regule všetko, čo nám môže poskytnúť dostatok inšpirácie na kráčanie po ceste nášho povolania.

Aby sme slávili našu Regulu, musíme ju urobiť živou. Len týmto spôsobom budeme verní Ježišovmu návrhu, ktorý nás pozýva, aby sme sa navzájom milovali ako bratia. František z Assisi nám dal príklad milosti obrátenia ako veľký dar, ktorý nás zaväzuje, že budeme pokračovať na františkánskej ceste s odvahou a láskou. Naša Regula, skutočne františkánska, nám pomáha zistiť, ako máme žiť naše povolanie na dennej báze a ako by mal vyzeráť náš každodenný život. Nie sme *„nedelní františkáni“*, alebo *„poobedňajší františkáni“*. Regula nás musí inšpirovať v každej chvíli nášho života.

Keďže rehoľní bratia a sestry nosia habit, tiež by sme mohli mať habit, ktorý nás

charakterizuje, ktorý nás robí viditeľnými a rozpoznateľnými. Ale my takýto habit nemáme, náš habit je neviditeľný. Nie je to šitý habit, ktorý je prispôsobený na mieru. Máme habit v našom správaní, v spôsobe, akým žijeme náš život v rodine, v Cirkvi, v bratstve, v práci, alebo vo chvíľach nášho voľného času. Naším habitom je naša láskavosť, viditeľná láska k Bohu a k sebe navzájom, naša pripravenosť slúžiť, náš jednoduchý spôsob života, naša skutočná sloboda Božích detí. Naším habitom je naša modlitba, náš sviatostný život, náš záväzok voči Rádu a tým aj voči bratstvu. Naším habitom je náš františkánsky spôsob života, to že sa snažíme prechádzať *„od evanjelia k životu a zo života k evanjeliu“*. [5]

Život svetského františkána nie je uniformným životom. Sme odlišní. Musíme pozdvihnúť hlavu, otvoriť oči a rozhliadnuť sa: aký krásny a bohatý je tento život, ktorý nám Boh ponúka žiť cez naše povolanie! Pozývam vás, aby ste objavili svoje talenty a nechali sa inšpirovať Regulou, ako by mal byť žitý váš každodenný život. Objavte bohatstvo Boha, bohatstvo nášho povolania! Jednotlivé články našej Reguly nevnímajú všetci rovnako intenzívne. Pri čítaní tých istých slov môžeme mať rozdielne pocity. Áno, Regula nás nechce uniformovať, ale zjednotiť v rozmanitosti. Choďte von a zistite, ako môžete žiť svoje povolanie v Cirkvi, v spoločnosti, medzi chudobnými, medzi núdznymi, v rodinách, v práci, v bratstve, vo voľnom čase, rôznymi spôsobmi. Budte inšpirovaní, aby ste mohli inšpirovať ostatných!

Pomocný nástroj v každodennom živote

Regula je prázdny textom, ak ho nepremietneme do nášho života. Musíme ju

používať. *„Byť učeníkom znamená byť stále pripravený prinášať druhým Ježišovu lásku, a to sa môže uskutočniť na akomkoľvek mieste: na ceste, na námestí, v práci, na ulici“* [6]. Zaiste, Regula má veľmi konkrétne predpisy, nakoľko v každodennom živote čelíme veľmi konkrétnym situáciám, aby sme tak mohli udržať správny smer nášho života. *„Cirkev vám ju ukladá ako pravidlo života“* [7].

V anglickom jazyku slovo Regula, anglicky „rule“ (pravidlo, predpis) má koreň v slove „ruler“ (pravítko) - nástroj pre školákov, žiakov, učiteľov, inžinierov, architektov. Dovoľte mi, aby som vám predložil tento príklad: Regula je ako pravítko, rovnú čiaru (priamku) môžete narysovať len s pravítkom. Cieľom však nie je narysovať len peknú rovnú čiaru. Cieľom je narysovať plán domu, ktorý sa postaví a bude pre niekoho domovom.

Regula nie je cieľom sama osebe, poznať ju nie je cieľom, aplikácia článkov Reguly tiež nie je sama o sebe cieľom. Cieľom je stať sa svätým, ukázať Božiu lásku svetu, zlepšiť život ostatným, priblížiť sa k Bohu a priblížiť bližných k Bohu. Regula je naša pomôcka, ktorá nám pomáha stať sa svätým. Je pravítkom, ktoré nám pomáha udržať rovnú čiaru aj vtedy, keď máme ťažkosti a strácame orientáciu v našom živote. V tomto zmysle je Regula nástrojom. Je to niečo, čo je vždy poruke, na čo sa vždy môžeme obrátiť.

Slová Reguly musia byť uskutočňované v praxi a naše konanie by malo byť hodnotené vo svetle Reguly. Musíme ju často a starostlivo čítať, hovoriť o nej medzi sebou a inými, žijúc podľa jej hodnôt *„pretože hodnoty, ktoré sú v nej obsiahnuté, sú skutočne evanjeliové“* [8]. Podobne musíme byť aj dobrými nástrojmi v Božích rukách. Musíme sa dať Bohu

k dispozícii, aby nás mohol použiť ako nástroje, nástroje mieru, radosti a Božej lásky.

Krása a radosť

Ako prameň v zelenom lese, tak je Regula vždy čerstvá a pripravená na to, aby dala nový život. Bolo to tak po stáročia. Napriek plynúcim rokom, františkánska charizma je stále rovnaká, je stále platná a musí byť žitá viac, ako kedykoľvek predtým. Ako blahoslavený Pavol VI. napísal: *„Sme šťastní že „františkánska charizma“ je silou pre dobro Cirkvi a ľudskej spoločnosti i dnes, keď sa v nej šíria náuky, ktoré odcudzujú ľudí od Boha a od nadprirodzených vecí. Štyri vetvy františkánskej rodiny s chvályhodným úsilím a v spoločnom súlade pracovali na novej regule pre Františkánsky svetský rád. Toto bolo nevyhnutné kvôli zmeneným podmienkam doby a kvôli učeniu a povzbudeniu, ktoré nám dal Druhý vatikánsky koncil“* [9].

Napriek tomu, že prešlo už viac ako 800 rokov, tak je krása a radosť z františkánskeho života stále rovnaká. Ani 40 rokov po slovách bl. Pavla VI. sa nič nezmenilo, krása a radosť z Reguly nezanikli. Môžeme hovoriť o kráse, pretože život, do ktorého sme povolaní a povzbudení Regulou, je krásny. Všetky aspekty - modlitba, kontemplácia, čítanie evanjelia, rodinný život, práca a mnoho ďalších - odrážajú krásu života inšpirovaného Bohom a žitú svätým Františkom, dávajúc nám svoj príklad. A môžeme hovoriť aj o radosti, pretože čnosti v Regule, ako je jednoduchosť, poslušnosť, spravodlivosť, bratský duch, nám dávajú radostný život. Ak uvedieme tieto čnosti do našej každodennej praxe, zažijeme radosť z evanjelia. Regula musí byť prameňom, ktorý osviežuje život v našich bratstvách, vďaka

ktorým je *„kresťanský život omnoho usilovnejšie vykonávaný“* [10]. Tieto bratstvá sú domovom a prvoradým miestom, kde môžeme študovať, milovať a žiť Regulu [11]. Naše františkánske povolanie a misijné poslanie, ktoré odzrkadľuje Regula môžeme prežívať ako krásu a radosť nášho povolania. Ale túto krásu a radosť musíme zdieľať. Pozývam a povzbudzujem vás všetkých: choďte von a zdieľajte túto krásu a radosť! Právě kresťanské posolstvo nepochádza z kníh. Prechádza z človeka na človeka. Vaše svedectvo je nevyhnutné pre obnovenie nášho Rádu a celej Cirkvi. Zakaždým, keď čítate Regulu a rozhodujete sa žiť, alebo konať podľa nej, urobte ešte aj jeden krok dopredu, aby ste naplnili toto naše misijné poslanie.

Uznanie

Musíme si spomenúť aj na tých, ktorí vytrvalo pracovali na obnovení Reguly, ktorá zároveň znamenala tiež aj obnovenie Rádu.

Tieto sestry a bratia, ktorí iniciovali toto obnovenie, predovšetkým Manuela Mattioli, ktorá bola prvým Generálnym ministrom OFS, generálni ministri františkánskeho Prvého a Tretieho regulovaného rádu, ktorí túto prácu vždy podporovali modlitbou, odhodlaním, svojím časom a zdrojmi. Musíme poďakovať tým sestrám a bratom, ktorí pracovali na texte Reguly a tiež tým, ktorí pomáhali, aby sa dostala ku všetkým sestrám a bratom: prekladateľom, sekretárom a ministrom na rôznych úrovniach Rádu. Musíme si uvedomiť, ako veľmi sa snažili *„pomocou dialógu hľadať cesty k jednote a bratskému súladu“* [12]. Vďaka tomuto dialógu vznikol nádherný text plný inšpirácie Duha Svätého.

Záver

V Biblii je štyridsať rokov obrazom časového obdobia, ktoré oddelilo dve odlišné epochy. Modlím sa, aby týchto štyridsať rokov, ktoré sú za nami, slúžili ako čas obnovy, ako začiatok obdobia, kedy oboje: Rád ako jedinečné spoločenstvo a tiež aj jeho jednotliví členovia budú žiť svoju identitu úprimnejšie, aby nasledovali svoje povolanie odhodlanejšie a vykonávali svoje poslanie v Cirkvi a vo svete viditeľnejšie každý deň „radikálnou vnútornou zmenou, ktorú samo evanjelium nazýva obrátením“ [13]. Nech je tento rok rokom obnovy a táto slávnosť nám všetkým pomôže lepšie porozumieť našej Regule, aby sme mohli naše povolanie žiť oveľa autentickejšie a vernejšie.

S mojou najhlbšou bratskou láskou vám všetkým.

Váš minister a váš brat

Tibor Kauser
Generálny minister

[1]Diskusia pápeža Jána Pavla II. s členmi Generálnej rady OFS, 27. septembra 1982.

[2]Posolstvo Svätého Otca Františka na 55. Svetový deň modlitieb za duchovné povolania

[3]SupraMontem, pp. Nicholas IV., 18. august 1289. (voľný preklad)

[4]Apoštolská exhortácia pápeža Jána Pavla II. Christifideles Laici 16-17

[5] Regula OFS, 4

[6]Evangelii Gaudium 127

[7]List štyrom generálnym ministrom pri príležitosti schválenia Reguly

[8]Diskusia pápeža Jána Pavla II. s členmi Generálnej rady OFS, 27. septembra 1982.

[9]Seraphicus Patriarcha, bl.Pavol VI., 24.jún 1978

[10]Leo XIII, 30 máj 1888

[11]Diskusia pápeža Jána Pavla II. s členmi Generálnej rady OFS, 27. septembra 1982.

[12]Regula OFS 19

[13]Regula OFS 7

Stretnutie Národnej rady OFS

V rovnakom čase ako bratská a pastoračná vizitácia sa uskutočnilo aj stretnutie Národnej rady OFS. Národná rada sa na svojom stretnutí venovala príprave blížiacej sa NVK v roku 2019, dohodla termíny a miesta stretnutí:

Národné formačné stretnutie v Melčiciach.....	5.4. – 7.4.2019;
Národná volebná kapitula v Melčiciach.....	30.8. – 1.9.2019;
Národné stretnutie OFS v Krivej na Orave.....	13.7.2019;
Termín na poslanie štatistických údajov z regiónov.....	31.3.2019;
Termín na poslanie návrhov kandidátov do NR.....	31.5.2019.

Národná rada schválila:

- návrh spolupráce s českým bratstvom OFS;
- zníženie ceny predplatného časopisu Františkánska rodina na rok 2019

Národná rada povzbudzuje miestne bratstvá k objednaní väčšieho počtu výtlačkov časopisu FR, vzhľadom na úpravu ceny. V roku 2019 sa už nebudú posielat' bratstvám bezplatné výtlačky.

NR prerokovala žiadosť Stredoslovenského regiónu na prehodnotenie rozhodnutia NR o zlúčení dvoch regiónov a rozdelení súčasného Stredoslovenského regiónu na pôvodné regióny. Rozhodnutie NR o zlúčení regiónov je v súlade s GK a ostane bez zmeny.

NR praje všetkým bratstvám a členom požehnaný čas adventu a požehnané Vianoce, aby v nás zavládol pokoj a radosť a aby sme v duchu lásky a jednoty prežívali tieto požehnané dni.

Monika Olečková
tajomníčka NR OFS

Pod ochranou Panny Márie

Je tu koniec cirkevného roka a za chvíľu aj kalendárneho roka. Pre mnohých je to čas hodnotenia...

Chcem sa s Vami podeliť viac s radosťami ako starosťami v našom miestnom bratstve v Starej Ľubovni. Prvým silným zážitkom pre mňa bolo 110. výročie od narodenia Mons. Viktora Trstenského, rímskokatolíckeho kňaza

spišskej diecézy, pápežského preláta. Pôbil v našom meste ako kaplán a farár v období totality. Za jeho pôsobenia vznikli mnohé rehoľné a kňazské povolania. Vtedy pôsobili v našej farnosti Školské sestry sv. Františka: sr. Barbora, sr. Veronika a mnohé ďalšie. Na sv. omši, ktorú celebroval J.E. biskup Štefan Sečka s viacerými kňazmi som si uvedomila, že práve v tom čase, za pôsobenia Mons. Viktora Trstenského sa začalo formovať bratstvo OFS v Starej Ľubovni. Po sv. omši nasledovalo odhalenie pamätnej tabule na farskej budove a o živote a diele sme sa

viac dozvedeli na prezentácii v Provinčnom dome za účasti duchovenstva i predstaviteľov verejného života v našom meste.

Na sviatok Nepoškvrneného srdca Panny Márie, dňa 9.6.2018, sa konala duchovná obnova bratstva, ktorú viedol P. Maseo Golha OFM. Začali sme sv. omšou v nemocničnej kaplnke sv. Alžbety Uhorskej moderovanou adoráciou a pokračovali prednáškou už v pastoračnej miestnosti na fare. Ako plniť Božiu vôľu, bola téma duchovných cvičení, ktorá bola popretkávaná misijnými spomienkami P. Masea v Sudáne. Bol to požehnaný čas pre všetkých účastníkov duchovnej obnovy.

Stalo sa už tradíciou stretnúť sa v letných mesiacoch na litmanovskej hore

Zvir. Pozvanie prijal kaplán v Starej Lubovni dp. Dominik Janky a bratstvo z Levoče. Po modlitbe františkánskeho radostného ruženca nasledovala sv. omša, v homílii p. kaplán pripomenul históriu a význam škapuliara a to aj františkánskeho, keďže práve bola spomienka na Pannu Máriu Škapuliarsku. V živom vysielaní z hory Zvir nasledovala korunka Božieho milosrdenstva. Stretnutie sme ukončili spoločným zdieľaním a agapé.

Po dlhšom čase sme sa stretli opäť s naším duchovným asistentom P. Róbertom Gajderusom OFM Conv., ktorý k nám prichádza z kláštora v Spišskom Štvrtku. Bola sobota a sviatok narodenia Panny Márie 8.9.2018. V homílii nám priblížil život Panny Márie a v prednáške život sv. Jozefa. Naše stretnutia

s duchovným asistentom začíname v nemocničnej kaplnke sv. Alžbety modlitbou františkánskeho ruženca, podľa potreby P. Róbert svedčí. Nasleduje sv. omša, ktorej sa zúčastňujú aj pacienti nemocnice a veriaci z farnosti, potom je moderovaná adorácia a presun do pastoračnej miestnosti na fare, kde si povieme aktuálne informácie. Duchovný asistent nás povzbudí krátkou prednáškou a už je čas na obed, na ktorý pozývame aj našich kňazov z farnosti. Tieto stretnutia tvoria jednotu medzi bratmi a sestrami OFS, duchovným asistentom a kňazmi vo farnosti. Dvere nášho spoločenstva sú otvorené a môže prísť každý, koho osloví františkánska spiritualita a život svetských františkánov.

Na sviatok sv. Alžbety Uhorskej sme

mali dupľovanú slávnosť. Zišli sme sa už tradične v nemocničnej kaplnke sv. Alžbety Uhorskej, kde sa konala odpustová slávnosť, sv. omšu celebroval duchovný asistent bratstva P. Róbert a koncelebroval pán dekan Pavol Lacko, správca farnosti. Pri tejto sv. omši sme do formácie prijali sr. Máriu a po sv. omši boli prijatí do iniciácie: Miroslav a Ivan. Naši kandidáti si pozvali aj svoje rodiny a známych, aby mali účasť na tejto slávnosti. Členovia miestneho

bratstva si pred vyloženou Oltárnou Sviatosťou obnovili trvalé sľuby.

Okrem mesačných stretnutí s duchovným asistentom sa stretávame každý utorok v nemocničnej kaplnke, po sv. omši nasleduje modlitba vešpier, rozjímavé čítanie Svätého písma a formácia.

Nech nám Pán pomáha, aby sme dosiahli dokonalosť kresťanskej lásky.

sr. Mária Hudáková

ADVENT

ADVENT JE ZÁSNUBNÝM BOZKOM NESMRTEĽNOSTI
S NAŠOU ČASNOSŤOU.
DOBA PRÍPRAVY PRIJAŤ NESMRTEĽNOSŤ
Z RÚK BOŽIEHO DIEŤAŤA,
ZRODENÉHO A VLOŽENÉHO
DO VYČISTENÝCH JASLIČIEK NAŠICH SRDC...

...A KAŽDÉMU, KTO TOTO VIE,
ŽELÁM: „PRÍJEMNÉ A TRPEZLIVÉ UPRATOVANIE!“

VIANOCE

VIANOCE SÚ ODPOVEĎOU BOHA
NA VŠETKY OTÁZKY.
NEBO SA AŽ K SAMOTNEJ ZEMI ZNÍŽILO,
ABY ZROZUMITEĽNOU REČOU LÁSKY...

...DO CHUDOBNÝCH JASLÍ
V Y K Ú P E N I E PRE SVET VLOŽILO.

sr. MziTa

Informácie zo života bratstiev v Západoslovenskom regióne

Miestne bratstvá 4. októbra s radosťou slávili sviatok nášho serafínskeho otca sv. Františka z Assisi. MB sv. Stanislava v Bratislave sa počas trojdňa slávienia sviatku sv. Františka modlilo rozjímavý radostný františkánsky ruženec a bolo účastné na slávnosti Tranzitu spolu s bratmi františkánmi. MB v Hlohovci pozvalo na slávenie sviatku sv. Františka MB z Topolčian do Hlohovca, kde spoločne s bratmi františkánmi slávili Tranzitus a na spoločnom agape sa vzájomne zdieľali. Aj ostatné bratstvá podľa svojich možností sa zapojili do slávienia sviatku.

Miestne bratstvo z Hlohovca spolu s MB z Topolčian v dňoch 17. – 20. októbra mali duchovné cvičenia s duchovným asistentom P. Brunom OFM v exercičnom dome v Piešťanoch. Témou bolo rozjímanie o starozákonných prorokoch (Jonáš, Samuel, Náman, Dávid, Jób, Ján Krstiteľ, Nikodém). Duchovných cvičení sa zúčastnila aj 96 ročná sestra Cecília Žilková z Topolčian, ktorá profesiu prijala v roku 1948. Jej spomienky na život v OFS za rôznych situácií boli veľmi obohacujúce a majú nám čo povedať a aj nás povzbudiť k vzájomnej bratskej láske.

sr. Cecília Žilková

Miestne bratstvá Západoslovenského regiónu slávili 27. októbra regionálnu volebnú kapitolu vo františkánskom kláštore v Trnave. Slávenie začalo sv. omšou, hlavným celebrantom bol regionálny duchovný asistent P. Bruno OFM a spolu s ním celeburovali P. Robert OFM, P. Martin OFM a p. Tomáš OFM Cap. P. Bruno v homílii zdôraznil potrebu zmierenia, pokánia a úprimnej bratskej lásky v našich bratstvách. Kapitula pokračovala správou regionálneho ministra br. Vladimíra, v ktorej zhodnotil uplynulé volebné obdobie, správou regionálneho formátora br. Martina a o finančnej situácii informovala pokladníčka regiónu sr. Marta. Duchovné slovo mal národný duchovný asistent P. Robert, OFM, témou bolo „Nasledovanie Krista bez zbytočných rečí.“ Volebnú kapitolu riadil národný minister br. Jozef Gazdík. Prítomných s volebným právom bolo 50 účastníkov. Na kapitule bola zvolená „staronová“ regionálna rada: minister br. Vladimír Meňhart, viceminister sr. Alžbeta Al-

foldiová, tajomník sr. Monika Olečková, formátor br. Martin Dulaj a pokladník sr. Marta Zlatošová. Regionálnej rade prajeme a vyprosujeme dary Ducha Svätého v ich službe bratom a sestrám. Po skončení volieb bol spoločný obed, ktorý pripravili sestry z MB Trnava, za čo im patrí veľká vďaka. Popoludní bolo formačné stretnutie, na ktorom br. Martin Dulaj začal rozoberať tému „Priateľstvo“.

17. novembra, na sviatok sv. Alžbety Uhorskej, patrónky OFS, slávilo miestne bratstvo sv. Stanislava v Bratislave miestu volebnú kapitolu. Slávenie začalo sv. omšou vo františkánskom kostole, ktorú celebroidli P. Jakub OFM a P. Bruno OFM. P. Jakub v homílii vyzdvihol vlastnosti sv. Alžbety: živú vieru, pokoru a dobročinnosť s poukázaním, že aj pre nás bratov a sestry OFS sú to vlastnosti, ktoré by sme sa mali snažiť prehlbovať a rásť v nich, aby náš život v bratstvách bol naplnený hlavne bratskou láskou. Po sv. omši pokračovalo

slávenie kapituly správami ministra br. Damiána, formátorky sr. Anny a pokladníčky sr. Marcely. K predloženým správam bola diskusia a predložené návrhy na zlepšenie činnosti miestneho bratstva. Duchovné slovo mal regionálny duchovný asistent P. Bruno OFM. Volebnú kapitolu viedla regionálna vice-ministerka sr. Alžbeta Alfoldiová. Prítomných s volebným právom bolo 42 bratov a sester zo 62 pozvaných, t. j. 67,8%. Zvolená bola miestna rada v zložení: minister sr. Ľudmila Berecová, viceminister sr. Žofia Fórová, tajomník sr. Margita Mackovičová, formátor sr. Angela Nemčíková a pokladník sr. Eva Remšíková. Zvolenej rade prajeme a vyprosujeme dary Ducha Svätého v ich službe bratom a sestrám. Na záver volieb sa bratom a sestrám prihovorela ministerka sr. Ľudmila Berecová a s P. Brunom OFM sme sa pomodlili Anjel Pána a dali nám požehnanie.

Text a foto: Monika Olečková
regionálna tajomníčka

ŽIVOTNÉ JUBILEÁ

Belá nad Cirochou:

Chiara Mária Hašulová – 8.4.2018 – 60 rokov,
Paula Pavlína Andrejová – 24.9.2018 – 65 rokov.

Bratislava: br.sv. Stanislava:

Miloslav František Mládek – 5.6.2018 – 60 rokov, Hana M.Magdaléna Šimune – 6.7.2018 – 50 rokov, Zuzana M.Magdaléna Suranová – 26.8.2018 – 50 rokov, Helena Mária Cáhliková – 14.8.2018 – 100 rokov, Silvia Ľudmila Pižlová – 16.9.2018 – 70 rokov, Mária Terézia Kormúthová – 1.9.2018 – 80 rokov, Mária Júlia Bendlová – 11.9.2018 – 95 rokov, Michaela Františka Janáková Gregorová – 25.10.2018 – 50 rokov, Alexandra Faustína Mesárošová – 16.11.2018 – 65 rokov, Jaromír Miloš František Turanec – 19.11.2018 – 50 rokov, Mária Terézia Blaschkeová – 25.12.2018 – 65 rokov, Tibor J.Evanjelista Kollárik – 4.12.2018 – 75 rokov, Jarmila Angela Matejovová – 2.12.2018 – 55 rokov, Viera Christiana Mroceková – 30.12.2018 – 55 rokov, Ľudmila M.Magdaléna Medved'ová – 12.12.2018 – 70 rokov.

Chlebnice:

Klára Anna Maxoňová – 8.1.2018 – 80 rokov, Monika Helena Hajdúchová – 4.6.2018 – 70 rokov, Tereza Pavlína Brunčáková – 22.12.2018 – 70 rokov.

Kysucký Lieskovec:

Janka Škorová – 7.6.2018 – 50 rokov, Mária Konušíková – 16.7.2018 – 80 rokov.

Krásno nad Kysucou:

Terézia Rozália Mičicová – 3.6.2018 – 80 rokov, Miroslava Anna Hájková – 10.11.2018 – 70 rokov, Terézia Justína Vaňovcová – 18.12.2018 – 75 rokov.

Lučenec:

Mária Vasileva – 8.8.2018 – 65 rokov,
Mária Elena Gubániová – 9.11.2018 – 75 rokov.

Nová Dubnica:

Anežka Anna Tomanová – 12.8.2018 – 85 rokov,
Mária Idka Miegová – 13.11.2018 – 55 rokov.

Oravský Biely Potok:

Geratová Cecília – 22.5.2018 – 70 rokov.

Trstená:

Rudolf Filip Pariža – 7.6.2018 – 65 rokov.

Zlaté Moravce:

František Karol Malý – 28.6.2018 – 60 rokov,
Alžbeta Anna Ondriášová – 19.9.2018 – 45 rokov.

Zvolen:

Ivana Kánska – 5.6.2018 – 45 rokov,
Helena Eleonóra Hrašková – 10.11.2018 – 60 rokov.

Žilina:

Alžbeta Dudášová – 22.6.2018 – 90 rokov, Monika Oľga Tvrdá – 6.9.2018 – 70 rokov,
Jozef Širanec – 30.11.2018 – 90 rokov.

VÝROČIE PROFESIE:

Bratislava: br. sv. Stanislava:

10. výročie: 20.9.2018 – Rozália Felicita Cvetkovová, Monika Marta Olečková.

25. výročie: 19.10.2018 – Eva Františka Kováčová.

Krásno nad Kysucou:

30. výročie: 15.8.2018 - Pecková Ľudmila Alžbeta.

Zlaté Moravce:

25. výročie: 4.10.2018 – Agnesa Mária Banská, František Karol Malý.

20. výročie: 5.10.2018 – Alžbeta Anna Ondriášová, Mária Emília Sekerešová.

Zvolen:

10. výročie: 21.6.2018 – Daniel Baláž, Iveta Kováčiková, Magdaléna Ľubica Moravčíková, Bohuslava Marta Schieberová, Marián Škorvaga.

5. výročie: 4.10.2018 – Františka Anna Chmelíková.

ODIŠLI K PÁNOVI

Chlebnice:

Dňa 31.5.2018 – Klára Helena Pucovanová, vo veku 79 rokov.

Kysucký Lieskovec:

Dňa 17.9.2018 – Štefánia Ševčíková, rodená Konušíková, vo veku 86 rokov (nar. 17.9.1932).

Belá nad Cirochou:

Dňa 11.11.2018 – Alžbeta Veronika Hrežiková, vo veku 73 rokov.

Michalovce:

Dňa 19.11.2018 - Bystrík Štefan Halas, vo veku 90 rokov.

Trnava:

Dňa 15.10.2018 – Klára Jolana Hittrichová, vo veku 101 rokov.

JUBILANTI - DUCHOVNÍ ASISTENTI V ROKU 2018

Františkáni:

Br. Andrej Valach OFM - 20 rokov od vysviacky

Br. Anton Kračunovský OFM - vek 55 rokov

Br. Augustín Hlavina OFM - vek 50 rokov a 10 rokov od vysviacky

Br. Gabriel Prievalský OFM - 25 rokov od vysviacky

Br. Martin Hudák OFM - vek 40 rokov

Minoriti

Br. Peter Gállik OFMConv. - vek 45 rokov a 15 rokov od vysviacky

Kapucíni

Br. Jozef Konc OFMCap. - vek 60 rokov

Br. Felix Tkáč OFMCap. - vek 60 rokov

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita.

*Objednajte si časopis Františkánska rodina na rok 2019.
Františkánska rodina vychádza 4x ročne vďaka dobrovoľným
príspevkom odberateľov časopisu.*

Celoročné predplatné je potrebné poslať na účet NR OFS alebo uhradiť poštovým poukazom, ktorý je priložený v časopise. Do poznámky nezabudnite uviesť počet kusov!

Číslo účtu vo formáte IBAN: SK91 0900 0000 0000 1148 4135

Prosíme nových odberateľov, aby pri platbe bankovým prevodom na účet nezabudli uviesť adresu, kde budeme časopis poslať.

Zníženie ceny predplatného na rok 2019:

1 – 4 kusov	6.00 € / kus
5 –14 kusov	5.00 € / kus
15 a viac ks	4.00 € / kus

1 kus = 4 čísla časopisu do roka

V prípade akýchkoľvek otázok ohľadne platieb a počtu výtlačkov časopisu, kontaktujte sr. Máriu Hudákovú, mail: maja.ofs@gmail.com, tel. 0911 489 265.

